

▶ COTIDIAN INDEPENDENT / GALAȚI, ROMÂNIA / ANUL XXXI, NR. 9199 / 24 PAGINI, 2 LEI

VIAȚA LIBERĂ

30 ani

Premiu la European Newspaper Awards

ANCA SPĂNU
anca@viata-libera.ro

Ca un frumos cadou pentru cea de-a 30-a aniversare, ziarul „Viața liberă” și designerul Cristian Lipan au obținut un premiu la ediția 21 a prestigiosului concurs European

Newspaper Awards, la care ziarul gălățenilor a mai fost premiat de multiple ori în trecut. Din cele 184 de ziare din 25 de țări participante, juriul prezidat de Norbert Küpper a trebuit să aleagă între cele mai mult de 4.000 de concepte intrate în concurs. ●

TODAYS

DĂNUȚ LUNGU
danut@viata-libera.ro

- Trei decenii de la Revoluție, tot atâta amar de vreme în care ne-am dorit să aflăm adevărul. Ne trece repede, vinul fiert face minuni. De la al doilea pahar, cântăm cu vinovații de gât.
- Ca să depășim cotele firești ale ipocriziei, vă las aici două declarații fierbinți ale românilor care conduc două palate la final de 2019. Ludovic Orban, premier: „Numai vinovații vor uitarea acestor crime.” Klaus Iohannis, președinte: „Vinovații trebuie aduși în fața justiției!” Bine, domnii au dreptate, dar merge un rând de lichid îndulcit cu zahăr sau miere și pentru ei, or fi înghețat la paradă.
- La asta nu v-ați fi așteptat. Mai bine de 50 la sută dintre

sinaxar

23.12.2019

- Sfinții 10 Mucenici din Creta; Cuv. Pavel, Arhiepiscopul Neocezareei

maxime

Când ai pierdut interesul, pierzi și amintirea

JOHANN WOLFGANG VON GOETHE

- Echipa de serviciu
Responsabil ediție: Anca Spănu;
Corectura: Ramona Cotârleț

editorial

viața liberă

Trei decenii de ziare și o zi

ANCA SPĂNU
anca@viata-libera.ro

Să faci, de șase ori pe săptămână, câte un ziar timp de 30 de ani nu e puțin lucru. Uneori, doar când mă gândesc la numărul edițiilor la care am contribuit direct și personal, în ultimii 20 de ani, mă apucă amețea.

Când știrile vin buluc peste tine, când suferințele oamenilor îți pun noduri în gât, când ești indignat din cauza delăsării vreunui funcționar public sau te bucuri alături de echipa preferată pentru vreo victorie sportivă, timpul trece repede, mult prea repede. Când trebuie

să faci ziarul, deși te dor toate pe dinăuntru, timpul pare că se târâște. În vastitatea istoriei, 30 de ani înseamnă puțin, abia o picătură de timp, abia o cută a unei pagini de cronică. Dar cât de mult înseamnă acești primi 30 de ani de democrație, cât de mult înseamnă pentru „Viața liberă”, pentru noi și pentru urbe! Ziarul suntem noi, cei care îl facem acum, sunt cei care l-au făcut înaintea noastră și, sperăm noi, cei care se vor bucura de aniversările sale și peste încă 30 de ani. Evident, „Viața liberă” trăiește prin cititorii ei, datorită lor și pentru ei stăm „pe baricade”, cum frumos a spus decanul nostru de vârstă, nea Gigi Arsenie, de atâta amar de vreme. Nu e mereu ușor, dar

e mereu frumos. Momentele definitorii pentru un ziar sunt multe, dar istoria tinde să îi menționeze doar momentul apariției și pe cel al dispariției din peisajul gazetăresc. Din fericire, „Viața liberă” este încă în prezentul istoriei și îi doresc să rămână cât mai mult așa. Îmi amintesc o seară agitată, la puțin timp de la preluarea ziarului de către actualul acționar, Marian Băilă. Venise mai pe seară prin redacție, fiindcă tocmai treceam pe platforma electronică și voia să vadă cum ne descurcăm, mai ales că ne dăduse un termen strâns de conformare. Noi am reușit, deși foarte târziu în noapte, să

facem lucrurile să meargă. Și, deși atunci nu a spus-o, am aflat mai târziu că fusese uimit că ne-a ieșit „din prima”. Cam așa stau lucrurile la ziar: nu prea ai timp de repetiții. Evenimentele nu așteaptă să greșești întâi, iar dacă ai greșit, nu prea mai ai ce face, decât să recunoști și să-ți rogi cititorii să te ierte. Asemenea momente au fost, din fericire, rare în ultimii 30 de ani, fiindcă mereu ne-am luptat să fim primii, dar fără să facem rabat la calitate, într-o lume în care de multe ori informațiile nu se mai verifică din trei surse. La „Viața liberă”, o facem. Chiar și de 30 de ori, dacă e nevoie. ●

Anca Spănu

pe repede
înapoi

Vrem adevărul? E în vinul fiert

ION ZIMBRU

nec plus ultra

Doamna
LEHAMITE

DOSARELE Z

români nu cred că promoțiile de Crăciun sunt reale. Dar le accesează. Nu se știe până la capăt – dacă se va dovedi la un moment dat, chiar și peste 30 de ani, că au fost pe bune?

➤ Gelu Voican Voiculescu, fost vicepremier în Guvernul provizoriu condus de Petre Roman, a fost huiduit și agresat în Piața Universității din București. Ex-politicianul a fost lovit cu un baston ordopedic de un pensionar care participa la o manifestare dedicată Revoluției din decembrie 1989. Fără să încurajez asemenea acte, apelez la o replică a lui Traian Băsescu, din perioada în care se considera victima unei manipulări grosolane (nu era, cunoașteți povestea pixelului albastru). De fapt, e o parafrază: o fi zis Gelu ceva. Sau o fi făcut.

➤ Nu înțeleg de ce în epoca Facebook&Twitter mai poate fi interesant blogul lui Adrian Năstase. Nu știu de ce sfaturile unui ins care a făcut închisoare pot fi considerate utile. Ah, s-a reabilitat, firește, ca orice român care la un moment dat a fost la cuțite cu legea, însă lecții ar trebui să ia în primul rând acesta, nu contribuabilii care plătesc taxe și impozite mai mari și din a sa cauză. Bașca, n-ar strica un horoscop întocmit cum trebuie pe portalul gospodărit de Adelu, poate și niște rețete de sarmale...

➤ Ministrul Finanțelor promite transformarea cozilor de la ghișee în click-uri pe mobil. Nu, românii nu sunt obișnuiți cu așa ceva, de ce să nu se confiște și ultimele bucurii?

doamna lehamite mă strigă și bate la poartă
și spune că vrea să-i dau dulceață de cireșe amare,
dar nu pot s-o aud și să-i deschid și să-i dau
fiindcă dorm din ce în ce mai adânc și învelit cu ziare !!!

doamna lehamite nu se dă bătută
și strigă din ce în ce mai tare și mai mult și mai înalt,
sfărâmă poarta, sfărâmă ușa,
intră la mine ca o distrugătoare mașinărie de asalt
și începe să mă dezvelească și să citească ziar cu ziar,
foarte atentă și mormăind cuvinte ne/vertebrate –
și mă află, în sfârșit, ca pe un anunț,
ca pe o știre seacă, de ultimă oră, la „mica publicitate”!!!

DIN COLECȚIA
„CELE MAI SIMPLE POEZII
RĂMASE TABLOU”

divina
tragedia

Maria și Cărțile (XV)

ION ZIMBRU
redactie@viata-libera.ro

Sigur că da!...Oare chiar nu se putea altfel? Oare chiar și aici, într-această mult căutată/așteptată „pustietate”, trebuia să (ne) deranjeze ceva/cineva?...Doamne, câtă lipsă de Respect pentru acest Pământ! Pământule, câtă lipsă de dumnezeire pe Aria ta, pe Sufletul tău, pe Răbdarea ta!... Sigur că da! La vro câteva case mai încolo, sub lumina speriată a unui bec de uliță, un stol de baragladine desfășoară manele din boxele difuzoare ale limuzinei! Și zbiară, și „danseză”, și fluieră, și comit gesturi obscene, și hașurează

văzduhul nopții cu suduituri și „reflecții” de la ușa cortului!... Ne punem palmele-n creștet, ne crucim, încercăm rugăciuni de oprire a balamucului! Invocăm ajutor Celest, poate trimite vrun ozeneu/asteroid pe tărâcuțele l-alde michiduță!...Nici vorbă! Stolul de „melomani” se comportă după chipul și asemănarea acidului dezoxiribonucleic atavic, „integrat” perfect pe coordonatele emisferei nordice a cestui biet Gogoloi de Lut! Și nu se aude și nu se vede nici măcar o roată a mașinii/patrului de Poliție Rurală, să-i strângă de „apucături” pe acești neghiobi, să-i dea mai încolo, mai încolo... spre Răsărit! Sigur că da!...Vasile

Cherpedin înșfacă mătârânga din dosul ușii, ne roagă să nu ne facem gânduri negre, să nu mai stăm ca niște proiectile nerăbdătoare...fiindcă dumnealui se întoarce „cât ai fierbe un ou de găină”, cum Ștefan cel Mare de la „întâlnirile amicale” cu hoardele tătare!...Și chiar așa se și întâmplă! Exact după 3,14 minute, avalanșa decibelilor încetează! Mintenaș, apare și Vasile în pragul ușii, zâmbind persuasiv!...E cât se poate de clar și bine pentru toți! Liniștea bate din palme și se așterne-n jurul nostru, dedesubtul nostru, deasupra noastră...gata să (ne) asculte ce suntem în stare să înțelegem din „Prima lege fundamentală a imbecilității

umane”... și, mai ales, ce măsuri se „impun” pentru descurajarea și neutralizarea acestor manifestări epidemice, distrugătoare CONDȚIEI umane programate/poruncite de domnul DEMIURG!

Clinchetul păhăruțelor cu „tescovină” certifică o stare de alb și o contrastare de negru, o blândețe și o netezire cum numai OBRAZUL PĂMÂNTULUI câștigă sub atingerea părinților noștri, cu sapa și cu sufletul și cu gândul, uite așa, chiar așa, SĂ NU SE ÎMPIEDICE APA ÎN CARE A PLÂNS DUMNEZEUL!...Sigur că da! Mă simt iscodit de Șase Ochi! Semn că am ajuns la semn cu Așteptarea! Semn că trebuie să-mi pun glasnicele în mișcare și să DECRETEZ!...(Stai așa!) ●

ECHIPA DE COORDONARE ● **REPERE**

„Viața liberă” - un ziar făcut de oameni, pentru oameni

CRISTINA COCU - manager

De formație inginer metalurgist, deși nu a profesat niciodată în producție, lucrând numai o scurtă perioadă în cercetare, Cristina Cocu spune că datorită facultății pe care a absolvit-o a învățat să fie organizată. De fapt, asta și trebuie să facă facultatea, să-ți organizeze mintea, informațiile, să-ți schimbe perspectiva asupra lucrurilor. Din 1991, Cristina Cocu a avut nevoie de tot ce știa și a învățat constant pentru a face față provocărilor pe care Marian Băilă le-a ridicat constant. „Am trecut prin toate funcțiile posibile și asta mă ajută și acum să mă pun mai ușor în pielea oamenilor. Am fost vânzătoare, inspector de personal, asistent manager, director comercial, director adjunct. Mă ocupam de toate domeniile de activitate ale Grupului Mariano”, rememorează actualul manager al firmelor care produc și distribuie zilnic ziarul „Viața liberă”. Despre ziar, Cristina Cocu vorbește, chiar și după opt ani de luptă pe fronturile lui, cu deferență. Îl iubește, e mândră de el, în ciuda bățăilor de cap date de economia sălbatică de piață. A învățat, în redacție, că, dincolo de orice altceva, ziaristii sunt și ei oameni, cu puncte forte, dar și cu dureri. Își amintește cu emoție aniversarea de 50 de ani, prima petrecută la ziar, unde a simțit că face parte dintr-o nouă familie. Iar familia de acasă i-a dăruit în 2019, imensa bucurie de a deveni bunica unui băiețel. „Nu-mi vine să cred că au trecut opt ani de când am venit la «Viața liberă»! Îmi doresc ziarului, indiferent cine îl conduce, viață nu doar liberă, ci și nesfârșită”.

GABRIELA CREȚU - director general

Inginer de chimie alimentară la bază, domeniu pe care l-a aprofundat și cu un master, Gabriela Crețu se oprește, când o întrebi care consideră că au fost momentele marcante ale carierei ei, legate de presă, la câteva. „Primul a fost intrarea în zona presei, în 1995, la Radio Galați. Treceam atunci printr-o perioadă în care aveam nevoie de niște confirmări și am ales să le obțin prin comunicare. Am învins ceva bariere, mi-am făcut prieteni și am înțeles ce înseamnă munca de echipă. Și, inevitabil, am fost atinsă de microbul presei. După 10 ani, m-am întors în presă pe cu totul alte coordonate, dar am rămas fidelă ideii că presa presupune muncă de echipă. În zona editorială, publicitate sau distribuție. Am cunoscut rigorile vieții de corporatist, la „Adevărul”, și am fost cea care, în 2012, a transmis decizia de concediere tuturor celor cu care am lucrat”, își amintește Gabriela.

Despre cei cinci ani la „Viața liberă” spune, acum când ziarul a împlinit 30 de ani, că „a fost perioada care m-a atașat unui brand media extrem de puternic. Ca marca de scrisoare. „Viața liberă” este, așa cum o spun și alții în textele dedicate aniversării, o stare de spirit. Pe care o ai sau n-o ai. Nu merge cu jumătăți de măsură. Sau nu merge la mine. Spectacolul aniversar din 11 decembrie mi-a întărit această convingere. A fost expresia acestui spirit, care, revendicat de atâția oameni de presă, și nu mă refer doar la jurnaliști aici, nu se diminuează, ci devine mai puternic, în ciuda a ceea ce se întâmplă în țara asta cu presa.”

ANCA SPĂNU - redactor șef adjunct

Absolventă de Drept și, ulterior de Jurnalism, Anca Spănu spune mereu că, la nevoie, ar putea scrie singură un întreg ziar, fiindcă a făcut, în cei peste 20 de ani de carieră, de toate. Spune asta, dar, evident, nu ar face-o, pentru că ziarul, după cum o știe prea bine, este și rămâne un efort de echipă, în ciuda faptului că este creat de niște oameni cu individualități foarte puternice. Anca este sufletul echipei acesteia, are mereu un subiect pe trăgaci pentru fiecare, precum și capacitatea de a-i motiva pe ceilalți, în orice condiții. Vorbitoare și cunoscătoare de multe limbi străine, din care nu se sfiește să traducă pentru a-și ajuta colegii, fie că e vorba despre interviuri cu sportivi portughezi sau CV-uri unor diplomați, Anca Spănu scrie mereu cu gândul la oamenii ei – adică ai ziarului, la oamenii orașului, la oameni, pur și simplu. Invitată de Departamentul de Stat American să fie parte dintr-un proiect alături de jurnaliști din toată lumea ori participând la un eveniment pe malul Dunării, surprinde întotdeauna realitatea cu un ochi atent și critic. Este mereu atentă la nuanțe, indiferent de ce natură sunt ele.

DAN CĂTĂLIN PREDESCU - editor coordonator

Poate cel mai greu lucru pe care i-l poate cere cineva lui Dan Predescu este să vorbească despre el. Rezervat și discret, a preferat mereu să scrie despre alții. Născut în Giurgiu, dar adoptat de Galați unde venise să se facă inginer, Dan a ajuns, din student, jurnalist. Se întâmplă în septembrie 1995, la Radio Galați. După aproape doi ani, în iulie 1997, a venit la „Viața liberă”, de unde nu a mai plecat. A scris pe domenii diverse: Juridic, Economic, Sport, a făcut secretariat de redacție din 2008. Este membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din 2000. Actualmente editor coordonator, Dan este o sursă inepuizabilă de informații din domenii foarte diverse. Îi place să-și pună la încercare cunoștințele participând la concursuri de cultură generală, rămâne pasionat de sportul urmărit la televizor, dar, mai nou, s-a apucat și de drumeții montane. A început cu Dolomiții, dar cine știe până unde va ajunge.

AURORA RADU - director Difuzare

A venit la „Viața liberă” în 2001, moment în care publicația avea în județ 58 de puncte de difuzare, 56 în municipiul Galați și două la Tecuci. Chiar dacă numărul chioșcurilor a mai scăzut în ultimii zece ani, hârtia, crede Aurora Radu, nu moare, fie că e ziar, fie că e carte. Mereu atentă la viața orașului, gata să le transmită jurnaliștilor informații, implicată și responsabilă, Aurora Radu, care a preluat și coordonarea activităților comerciale conexe, este unul dintre oamenii de bază ai „Vieții libere” de 18 ani. Din toți aceștia, o singură dată s-a întâmplat să nu ajungă ziarul la timp în chioșcuri. „A fost, în urmă cu mai bine de zece ani, o zi în care nu s-a tipărit ziarul din cauza unei defecțiuni la tipografie”, își amintește. O singură zi în care „Viața liberă” nu a apărut la timp, ediția respectivă fiind tipărită, de urgență, la Ploiești.

www.viata-libera.ro Viața la zi

30 ANIVERSAR

30 ani

www.viata-libera.ro Viața la zi

VL ANIVERSAR

30
ani

Katia Nanu

Din Cer și de pe pământ

Îmi amintesc perfect primul număr al „Vieții libere”, o foaie asumată colectiv de niște oameni aflați, fiecare, în propria Revoluție. N-am putut să uit acele prime cuvinte, scrise în 22 decembrie 1989, când știam cu fiecare fibră că... a sosit Ziua. Mă regășesc acum, cu uimire, în atât de multe, poate prea multe, pagini ale ziarului. Uitasem ce-am scris la numărul 100, 1000, 2500 sau 5000... Și nici nu cred că mai contează. Ziarul, ca și noi, este în fiecare zi altul. Să privim înapoi cu exact atâta îngăduință câtă ne încapă mintea și sufletul, iată un motiv pentru care, în prima clipă, hotărâsem să nu scriu nimic. Altă „Viață...”, alți oameni, alte vremuri. Noi.

Însă cuvintele acelea încremănite în prima foaie și fotografiile din tipografie, cu oamenii care au scris primul număr al „Vieții libere”, oamenii pe care i-am simțit „ai mei” până acum câțiva ani, m-au obligat, după trei decenii, la o altfel de aducere aminte. Am înțeles că toți, dar absolut toți, bătrâni sau tineri, ziariști, colaboratori, angajați, fondatori sau veniți după aceea la VL, toți cei care au trecut prin viața mea jurnalistică se află încă în mine și le datorez ceva. O rapidă și, mai mult ca sigur, incompletă, trecere în revistă, pentru ca numele lor, cei așezați precum cărămizile la temelie acestui ziar, să nu fie uitat. Dacă aș fi putut, aș fi alcătuit acum, la aniversarea a 30 de ani de la apariția acestui ziar, primul din țară după Revoluție, o listă cu toți cei care au lucrat la alcătuirea lui, câteva luni, câțiva ani sau aproape o viață. Numele lor mi se îngrămădesc în minte. Unii s-au grăbit și-au plecat deja printre îngerii, precum pescarul Ion Palamiuc, meticolosul Ghiță Lupoaie,

hătrul Ion Petruțias, omniprezența Mariana Iliescu, Ionel Prodan, tehnoredactorul nostru, sau nea Tase, șoferul de pe primul nostru camion (Frumoasa americană). Alții sunt octogenari, ca nea Tase Bourceanu, care face și azi cea mai bună fasole făcăluită sau ca nenea Gigi Arsenie, încă nelipsit din redacție. Sunt oameni care între timp și-au căutat norocul în străinătate, Gabi Cimpoca, Viorel Dudău, Adriana, Magda, Andi, Doina...

Pe jurnaliștii rămași aici, printre gălățeni, dar care nu mai lucrează la „Viața liberă”, îi văd o dată în an, când 22 decembrie, și Larisa, ne adună împreună. De fiecare dintre ei mă leagă fire mai puternice decât v-aș putea povesti vreodată. Pentru că, nu-i așa, doar cu Sorin Pană am privit Dunărea revărsată dintr-un elicopter utilitar, numai Vasile Caburgan mi-a umplut redacția cu frunze ruginii în noiembrie, doar împreună cu Silvia Mihalcea și Angela Ribnicu am tremurat la nașterea copilului Alinei Comșa Durbacă, doar cu Claudiu Brânzan am intrat cu mașina într-un cal și numai cu Mara Stanciu m-am certat pe teme filozofico-religioase. N-am cum să-l uit pe Dan Plăeșu, cel mai inteligent secretar general de redacție, pe etern nemulțumitul Marian Ganea, pe imperturbabilul Marius Mototolea, pe vânătorul nostru șef, Ștefan Dimitriu, pe sir-ul Lazarovici, pe neobosită Maria Mândiță, pe mereu ocupata profesoară Nicoleta Crânganu sau pe Cătălin Negoită și drumurile noastre în zori de zi dinspre tipografie către casă. Și dacă la „Viața liberă” a scris o viață Teodor Parapiru, firesc era ca tot acolo să scrie, luptându-se cu mine până la sângele cuvintelor, și Elena Parapiru,

cea care mi-a rămas atât de aproape.

Fiecare dintre redactorii cu care am lucrat are o poveste de care îmi aduc aminte, de la întreprinzătorul Dorian la măicuța Violeta, de la violonistul Iulian la finul Nicu Sburlan, la mereu tână Corina, imperturbabilul Cristi, poetul Zimbru, prozatorul Trif Pleșa, dar și Costel și Petrica Crângan, GIM, Viorel, Anca, Roxana, Rodica, Marius, DCP, Dănuț, Gabriel, Ion, Tudor, Ovidiu, Teodora, Aurel, până la Victoraș, acum celebrul Cilincă, toți sunt oameni cu care am mâncat zilnic o pâine, am vărsat o lacrimă și am construit o lume. Pe care o puneam în pagini de ziar.

Cu ziarul vegheam noaptea în tipografie, într-un univers cu alte reguli, alte legi. Nicușor, Pănuț, Lucică, Angela, Camelia, Hâncu și alți tipografi s-au pensionat sau au plecat și ei prin cine știe ce colț de lume. După cum pensionate sunt și o parte dintre fetele de la Contabilitate, iar oamenii din Publicitate și Difuzare s-au rostuit care încotro. Unii aici, ca Mihaela Rugină și Mioara Mănăilă, alții departe precum Otilia, Tincuța și Sorin Cara. La Tehno încă mai stau Camelia, Lili și Tibi, sau Cristi Lipan, să dea sens evoluției. Iar pe Facebook veghează Vichi sau Simona ca nimic din ce-a fost să nu se uite vreodată.

Eu, iertată să fiu, am mai uitat pe câte cineva. Însă îmi amintesc perfect sentimentul de familie,

de apartenență la ceva mai important decât noi și orgoliul numelor noastre sub o știre din ziar sau în caseta de redacție. Și aici o să-l citez pe mentorul nostru, al tuturor, Radu Macovei, explicând cum a rezistat „Viața liberă” în aceste „vremuri ale struțcămălei”... Prin respectarea unui legământ. „Legământul de a transforma cuvântul nu în armă, ci în piatră de temelie pentru o cetate de apărare a drepturilor omului...” Eu l-am respectat.

A fost o vreme când mărturiseam cu mâna pe inimă că mă identific cu acest ziar. Mare greșală! N-am fost nici eu, nici colegii mei decât o clipă din existența lui. De aceea am și simțit nevoia să-i numesc pe mulți dintre ei. Cititorii, adevărații deținători ai „Vieții libere”, cei de care depinde existența sa, merită să afle cine le-a făcut, din cer sau de pe pământ, o reverență de trei decenii în zeci de mii de pagini de ziar.

La mulți ani, „Viața liberă”! ●

Cristi Luca Acasă

Povestea mea cu „Viața liberă” a început de Crăciun, acum 21 de ani. Am venit la ziar în decembrie '98, după șapte ani de Radio Galați și o aventură de-o vară la nou-apărutul „Monitorul”, iar primul meu text publicat în VL a fost cu brazii de Crăciun care se vindeau în piața mare a orașului. Era un moment al schimbărilor, cum au fost atâtea în toți acești ani la „Viața liberă”, pleca o gene-

rație de ziariști grei, cu nume și cu experiență, și veneau alții, printre care eram și eu și alți doi-trei colegi care sunt și acum în echipa ziarului. De atunci și până acum, a fost... ca la ziar, știți cum e, în fiecare zi o iei de la capăt: alte știri, alți oameni cu care să vorbești, alte drumuri, alte reportaje... Dar întotdeauna m-am simțit la „Viața liberă” acasă. Eram la ziar când m-am căsătorit, eram la ziar când

mi s-a născut Cristina, eram la ziar când a luat Oțelul singurul titlu de campioană, eram la ziar când am căzut turnurile gemene ale New Yorkului, eram la ziar când a ieșit Constantinescu președinte, eram la ziar când papa Ioan Paul al II-lea a venit în România, eram la ziar când... Sunt multe de spus, pentru că sunt 30 de ani de „Viața liberă”. Iar pentru mine, 21 dintre ei au fost ACASĂ. ●

Ambasada SUA la București

O misiune importantă, în contextul dezinformării

Vrem să felicităm „Viața liberă”, cu prilejul aniversării a 30 de ani de existență. Așa cum a spus Secretarul de Stat Michael Pompeo, "o presă liberă și independentă este indispensabilă unei democrații funcționale, vii". Apreciam eforturile "Vieții libere" în sprijinul statului de drept, în ceea ce face pentru ca guvernul să fie făcut răspunzător în fața cetățenilor pentru actele sale, precum și în promovarea democrației și a valorilor culturale occidentale.

Această misiune a devenit din ce în ce mai dificilă și cu atât mai importantă, în condițiile în care dezinformarea a devenit prevalentă, iar sursele acesteia, amenințătoare. Astăzi, mai mult ca oricând, este crucial ca ziarele precum "Viața liberă" să continue să le ofere cititorilor produsele unui jurnalism corect, echilibrat și adevărat, pe care cetățenii statelor democratice îl merită. Abia așteptăm să fim martorii succeselor dumneavoastră viitoare! ●

Anca Spânu

La interviul de angajare, cu cizme de cauciuc

o bună parte din Balcani. A coincis cu bombardarea de către NATO a fostei Iugoslavii, moment pe care l-am „prezis“, încă nici acum nu îmi vine să cred cu cât noroc, într-un eseu scris, la concursul de la „Viața liberă“, pe tema „Tensiuni la zi“.

Chemată după câteva zile la interviu, am venit direct de pe șantier, cu tot cu cizmele de cauciuc, pe care m-am străduit să le curăț un pic înainte să intru în sediul ziarului, dar fără prea mare succes. Cu toate acestea, directorul Radu Macovei nici nu a clipit când am călcat pe minunatul covor pe care-l avea în birou. M-a încurajat să vorbesc despre mine, despre politica

externă a momentului, care era pasiunea mea, încât, repede, am și uitat de cizmele mele murdare. Întâlnirea mea cu redacția, cu șefa ei, Katia Nanu, și cu toți

colegii de atunci, a fost una providențială. Nu știam că îmi doresc să fiu jurnalist, dar am aflat că asta îmi era menit să fiu din primul moment când o creație a mea a ajuns cuvânt tipărit. Erau două notițe despre creșterea prețurilor la țigări și băuturi, în urma majorării accizelor. Nimic spectaculos în economia de atunci a ziarului, dar, pentru mine, au însemnat debutul ca jurnalist. În 20 de ani, am avut mulți colegi minunați, tuturor le-am respectat condeiul, chiar dacă poate am avut perspective diferite asupra lucrurilor. Am ajuns, din subaltern, șef, iar treaba asta nu a fost deloc ușoară, atunci. Și a fost bine, fiindcă adversitățile te călesc, mai ales când ești foarte tânăr.

Sunt momente din cariera mea pe care nu le pot uita: primul interviu din viața mea, luat, la 23 de ani și un pic, poetului și omului politic Varujan Vosganian, despre care se știa că nu prea vorbește cu jurnaliștii pe care nu îi cunoaște. Aveam doar câteva minute să îl conving și am reușit, întrebându-l despre poezia sa,

nu cerându-i declarații politice. Căderea FNI și a așa-numitelor bănci populare sunt alte repere de tristă amintire pentru mulți, dar care, pentru mine, au fost probe de foc.

Deși, oficial, am fost mereu jurnalist la Departamentul Economic, am scris aproape pe toate domeniile, m-am ocupat și de concursurile ziarului, am fost în contact direct cu oamenii, mereu. Așa am și rămas, de altfel, cititorii știu că mereu le răspund la telefon, mereu încerc să-i ajut. Cred că, de fapt, nu există bucurie mai mare a unui jurnalist decât să știe că a ajutat, efectiv, un om sau mai mulți. Dincolo de asta, eu am mai ajutat și niște oameni să învețe meseria asta, un lucru de care sunt la fel de mândră pe cât sunt de ziar. „Viața liberă“ nu e a mea, e a Galațiului, dar eu, fără îndoială, sunt a „Vieții libere“. Și, astăzi, am treabă. Continuu să lucrez la ziarele anului 31. ●

30 de ani de ziar. Pentru mine, puțin peste 20. O viață - liberă - de om. Momentul venirii mele în redacție rămâne marcant nu doar pentru mine, ci și pentru

Dan Cătălin Predescu

Uimind lumea, la colțul ierbii

Mai bine de „Două decenii de împliniri mărețe...“, vorba cântecului de tristă amintire, au trecut de când am intrat în „Viața liberă“. Cu scorul de 4-1 din partea juriului de concurs, unuia dintre membri părându-i-se că mă cam dau deștept! Am câștigat, între timp, câteva concursuri regionale de cultură generală, ca nu doar să pară! :D

Am strâns în cei 22 de ani de ziar mii de articole scrise și alte zeci de mii de texte care mi-au trecut prin mână din postura de editor. Am început cu „Predescule, a dat colțul ierbii pe terenurile de tenis, nu mai sta în redacție!“, dar zicerea redactorului-șef n-a fost să fie o delegație la Wimbledon, ci niște biete suprafețe cu bitum loco, prin ale căror crăpături se ițeau firele de iarbă, semn al proastei administrări din

partea autorităților, de care n-am scăpat nici până astăzi.

Am ajuns apoi să consolez la o sticlă de vin un investitor neamț care venise să cumpere o fabrică în Galați, dar n-a vrut să accepte șpaga cerută în democrația noastră originală și a plecat demn acasă, chiar dacă, per total, fabrica șpăguită îl costa jumătate din cât era dispus să ofere. Tot bântuind prin zona economică, am aflat și cât de inventiv poate fi muncitorul român atunci când trebuie să-și facă curaj cu una mică înainte de a veni la serviciu, sacrificându-și o oră de somn, ca să fie „gata de treabă“ la 6 dimineața, când chioșcul din fabrică nu mai avea voie să vândă băutură. M-am refugiat o vreme și în dosarele omorurilor celebre din Galați, în care IQ-ul criminalilor, calculat întotdeauna de anchetatori, era aproape cât al unor lideri politici de astăzi.

Serialul „Gălățeni care au uimit lumea“ a rămas, îmi place să cred, un reper în ceea ce privește „devoalarea“ unui oraș către ale cărui

realizări trecute încă ne uităm cu jind. Iar faptul că rubrica a „impus“ acordarea a patru titluri de Cetățean de Onoare e o dovadă în plus. De mai bine de zece ani, însă, semnăturile mele în ziar sunt foarte rare, pentru că munca de coordonare a unei redacții îmi mănâncă timpul ceva de speriat. Nici gând să mai pot face vreo documentare cât de cât.

Îmi mai dau cu părerea pe Facebook, ca să nu spună lumea că am uitat să scriu! Și mai strecor cu mare plăcere câte-un mesaj în edițiile aniversare, cum este asta de-acum, de 30 de ani de la apariție. Așa că dacă vă e dor de mine, nu disperați, că acuș, acuș vine numărul 10.000! ●

Ioana Avădani, președintele Centrului pentru Jurnalism Independent

De-o vârstă cu libertatea, ziarul și-a inventat rostul

Înfrișat destin acesta, de a fi de o vârstă cu propria ta istorie. Să fii cel dintâi, să nu ai modele, să nu ai îndrumare, să nu ai înaintași. Să tai din vremuri bucată cu bucată, până când începi să arăți ca visul tău, pe care, și pe el, să îl schimbi apoi în ceva mai mare.

Înfrișată și minunată aventură a avut „Viața liberă“ în acești primi 30 de ani de viață. De-o vârstă cu libertatea, ziarul și-a inventat rostul, și-a creat publicul, și-a cucerit piața. A scos lucruri la lumină, a salvat vieți,

și-a făcut prieteni și, acolo unde adevărul supără, neprieteni. Dar, înainte și mai presus de orice, a ținut viu fluxul de informații care constituie sistemul nervos al unei comunități.

Nu sunt vremuri ușoare pentru presă. Jurnaliștii cad victime violenței mai mult ca oricând. Piețele sunt în contracție, modelele de business se erodează, sursele de venituri sunt absorbite de gigantul Internetului mai mult decât de către cei care generează știrile. Un singur lucru are presa

pe care nimeni nu i-l poate lua, dacă nu renunță de bunăvoie la el, credibilitatea. Încrederea consumatorului de presă că ceea ce citește sau privește este onest și de bună-credință - adică de calitate jurnalistică.

Dorec VLG să păstreze acest inalienabil tezaur - respectul pentru jurnalismul făcut cu responsabilitate și pasiune, respectul cititorilor săi, sprijinul comunității pentru care muncește. O să fie bine. Primii 30 de ani sunt mai grei... ●

www.viata-libera.ro Viața la zi

VL ANIVERSAR

30 ani

departamentul Social-Eveniment

Jumătate din inima ziarului

Jumătate din inima ziarului, asta reprezintă după umila-mi părere, secția Social-Eveniment a „Vieții libere”.

Este inima aceea mereu tânără și plină de energie, dornică să schimbe în bine lumea în care trăim – Educația! Sutele de copii și tineri geniali, care prin talentul și performanța lor ne fac să fim mândri că suntem gălățeni și români, dar care ar fi rămas pe nedrept în anonimat fără condeiul **Roxanei Artene Penciu**.

Este inima care ține în viață alte inimi – Sănătatea. Inima suferindă, sărmană și adesea nepuțincoasă a spitalelor gălățene, în care tot se mai găesc inimile care să vindece și să aducă pe inimi alte inimi. Inimile care n-au medicamente de-ajuns ori la vreme, inimi uitate în cătunele pe care până și hărțile le-au rătăcit, inimi care vin de la sute de kilometri ca să facă bine alte inimi. Despre toate acestea vă scrie, cu luciditate și emoție, **Remus Basalic**.

Este inima care creează, care dăruiește lumii frumosul și înal-

tul, care știe să trezească emoția, gândul cel bun, lumina! Inima culturală a Galațiului care îi dătoază atât de mult lui **Victor Ci-lincă**. El nu scrie despre cultură, el face cultură.

Despre inimile care se aruncă la propriu în foc, în apă, în nămeți pentru salvarea altor inimi scrie din părjoli și scrum, din mijlocul stihilor dezlănțuite, **Teodora Miron**. Ea înțelege cel mai bine inimile dornice de dreptate, inimile care fac justiție, inimile fragile care se lasă atât de ușor mințite și folosite de cei fără inimă. Tot mai mulți și tot mai puternici...

Există, însă, în „Viața liberă” și inimi însângerate, lovite sau frânte. Cele mai multe pe șoselele Galațiului. Așa cum sunt și inimi care au nevoie de ajutorul nostru, al semenilor, pentru a continua să bată! Și, deopotrivă, inimi generoase, care fac tot ce le stă în putință pentru ca alte inimi să nu se stingă prea devreme. Pe toate acestea le știe prea bine și vi le aduce în ziar **Mariana Constandache**.

Mai există la „Viața liberă” și o inimă mereu deschisă, gata să vă asculte, să caute, să scrie, să ajute. O inimă de blogger – **Elena Govaert**.

Pe fiecare dintre colegii de la Secția Social-Eveniment i-ați cunoscut și recunoscut prin prisma a ceea ce scriu. Dar merită să aflați cine sunt și dincolo de ceea ce scriu, de informațiile pe care vi le aduc.

Roxana este filolog prin vocație și profesie, iar înainte de a veni la „Viața liberă”, în septembrie 2001, avea deja experiența de jurnalist la Radio Galați și „Monitorul de Galați”.

Remus are nu doar pregătirea profesională de jurnalist, ci și un master în literatură universală. Îl citiți în „Viața liberă” din august 2011.

Victor este un artist al cuvântului prin excelență, dar nu numai. Dacă nu știți, a absolvit Liceul de Artă din Galați și Facultatea de Chimie Alimentară. Este inginer specializat în tehnica pescuitului, a lucrat ca scafandru, topometrist,

muncitor necalificat, șef traulist, este jurnalist, scriitor, poet, dramaturg și mai presus de toate un OM de excepție. Scrie la „Viața liberă” din 1993, iar înainte a fost la ziarul „Orientări”.

Teodora este filolog cu specializările română-engleză și jurnalism. Și-a început cariera la „Viața liberă” în 2002, în calitate de colaborator, iar în 2005 colaborarea s-a transformat într-un contract de jurnalist.

Mariana este licențiată în studii juridice și cu un master în criminalistică! Înainte de a veni la „Viața liberă”, pe 8 martie 2012, avea deja experiența de presă acumulată începând din decembrie 2003 la Radio Galați, „Imparțial”, „Adevărul”, „Click” și „Cancan”.

Elena este jurnalist, translator autorizat din limbile spaniolă și engleză și blogger din martie 2017 la <https://frumoasasibestia.blog/>. Ni s-a alăturat la „Viața liberă” din noiembrie 2018 și suntem siguri că mai are multe de spus, scris și dăruit. Așa cum face o inimă ade-vărată. ● **Anca Melinte**

departamentul Economic-Administrație

Jumătatea rațională a inimii ziarului

Dacă despre departamentul Social-Eveniment a scris Anca Melinte că reprezintă jumătate din inima ziarului, ei bine, Economic-Administrație este jumătatea rațională a inimii redacției. Nu fiindcă nu ar avea și redactorii de aici emoțiile lor, ce-i drept, bine ascunse uneori, ci pentru că ei sunt cei care trebuie să fie cu picioarele pe pământ mereu, scriind despre durerile urbei și ale județului, luându-se în piept cu politicienii și administratorii nu mereu binevoitori ai bunăstării noastre comune. O misiune greu, uneori chiar imposibilă, demnă de niște agenți 007 ai timpurilor noastre, poate mai puțin purtători de arme, deși lui Ovidiu Amălinei îi place să tragă cu pistolul și se și prucește, după cum a dovedit-o la Cupa Presei, dar la fel de exploziv.

Ovidiu Amălinei are 28 de ani în presă, debutând la Radio Galați, departamentul Cultural și departamentul Informații. La „Viața liberă” a venit în 1997, trecând prin departamentele Social,

Juridic, Politică-Administrație și Economic. Acest din urmă domeniu i s-a lipit mânășă, ajungând acum șef al Departamentului Economic-Administrație. Pentru performanțele în jurnalism a fost distins cu numeroase premii, printre care se numără și două titluri de „Reporter European” acordate, în 2008 și 2009, în cadrul concursului organizat de Reprezentanța Comisiei Europene la București. De asemenea, în 2016, a beneficiat de o bursă de specializare, la Bruxelles, în cadrul programului „Bursele Europene – Jurnaliști în dialog”, derulat de Comisia Europeană în parteneriat cu Freedom House.

Anca Melinte are jumătate din cei 30 de ani ai ziarului petrecuți aici, în redacție. A venit la VL pe 2 august 2004, într-o zi de luni, după trei ani de „Imparțial” și o lună de „Impact-Est”. Anca are mai multe pasiuni, majoritatea legate de ziar. Îi place să scrie politică-administrație, dar i-a plăcut la fel de mult

„Familia”, creată special pentru ea de Katia Nanu, după cum îi place acum „Diaspora”, un fel de familie plecată în exil, după cum îi place să spună. E la fel de implicată în tot ceea ce scrie, indiferent că este Tv Mania sau Școala iubitorilor de animale, o super anchetă despre licații și contracte implicând bani publici sau Palatul Gheorghiu, Varianta Ocolitoare a Tecuciului, autoturismul „Ego” de Tecuci, Spicu, betonul apărut prin oraș în ultimul an și câte și mai câte. Nu îi place să scrie editoriale, să i se facă fotografii și să bifeze acțiuni oficiale de toată jena.

Cristi Luca poate să scrie pe absolut orice domeniu, este suficient să vrea. Evident, nu strică să fie un subiect care îl doare cu adevărat. Este maestru în titluri tari, uneori îi mai ajută cu asta și pe ceilalți. Nu am văzut pe cineva care să nu rătăcească la glumele lui, dar este, în același timp, extrem de serios când vine vorba despre meserie, familie și prieteni. A făcut până acum toate

tipurile de jurnalism, în presa audio, video și scrisă, dar, după cum singur mărturisește, în cea scrisă se simte cel mai bine. A debutat în presă pe 1 decembrie 1991, la Radio Galați. 1998 a fost anul unei duble schimbări: a scris în Monitorul de Galați timp de trei luni și, la sfârșit de an, a intrat la „Viața liberă”, unde a rămas până acum, cu o „pauză” de cinci ani, în care a fost editor la RTV Galați-Brăila și redactor la Pre-saGalati.ro.

George Marinescu a revenit în redacție după circa 18 ani. Din anumite puncte de vedere, a fost ca și când nu ar fi plecat niciodată, fiindcă am continuat să colaborăm cu el, fie din postura de purtător de cuvânt al Finanțelor gălățene, fie de broker de credite bancare. Este un profesionist desăvârșit, un om de cuvânt, loial și determinat, se documentează atent și scrie cu convingere despre lucrurile care îl preocupă: administrarea banilor publici, dar și a finanțelor personale. ● **Anca Spănu**

Victor Cilincă

Suntem niște slujitori!

A se face diferența: nu suntem niște slujbași, nu suntem în slujba unor interesați, din acest motiv n-am mai plecat de la „Viața liberă” din '93, când m-am decis să îndrăznesc să vin aici... Îmi dădusem demisia de la un alt ziar, dar publicam roman în foileton în „Viața liberă” chiar și în momentul în care eram ziarist la un ziar concurrent. Prima secție la „Viața liberă” a fost dură: Socialul, cu biroul chiar la intrare, vizitată de mulți oameni cu mari nevoi, cu chichițe și cu nervi, cu pretenții absurde sau cu povești sfâșietoare, mai revoluționari după 1989 decât înainte. Secția era condusă cu fermitate de regretata jurnalistă Mariana Iliescu, dar am văzut cum ne apăra fără să știm noi. Regretatul Ion Palamiuc, cu ochii de un albastru curat, ducea adevărate cruciade, îi păsa, era chiar vehement scriind despre oameni necăjiți. Cu părul său alb și cu figura asemănătoare cu a actorului Spencer Tracy, bunicul scriitorului Andrei Velea de azi nu se sfia să bată la porțile unor coșmelli insalubre sau să publice prețuri din piață, așa cum fac jurnaliștii noi, la angajare. Mi-a spus și multe povești de război, amintiri care, sper, se mai păstrează, la fel ca romanul pe care l-a început...

Am găsit aici o echipă antrenată și am lucrat ani buni la Social, la compartimentul Economie, apoi la Juridic, Politic și Cultură. Numai la Sport și despre sexologie nu am scris. Domenii interesante, o adevărată școală. Am publicat aici în foileton, ca pe vremuri, povestiri și romane, iar ideea de a scoa-

te, săptămânal, Magazinul de weekend a fost imediat adoptată. Am lucrat, alături de câțiva dintre colegii mei, la singurele editoriale externe care se publicau în România. La mineriadă sau de vorbă cu ambasadori străini, cu artiști cunoscuți sau care trebuia să fie re/cunoscuți, cu familia regală ori cu președinți de țară, cu miniștri și premieri, cu fețe ecumenice, de la episcop la șeful rabin sau imami, am avut marea șansă, prin „Viața liberă”, SĂ PARTICIP LA LUMEA ACEASTA! După o tinerețe africană, cu ziarul am ajuns la Paris și Beijing și Budapesta. Am ajuns și la Viena, și la Bruxelles. Și este forate-foarte important să compari lucrurile, nu să citești doar dări de seamă și declarații! Basarabia mi-a rupt de câteva ori pantofii, am bătut în Ucraina Bugeacul încă încovoiat și cu limba încă asuprită, am ajuns și la Odesa. Echipa care a scos în noaptea de 22 spre 23 decembrie 1989 primul ziar liber din România post-decembriștă, directorul Radu Macovei, redactorul-șef Katia Nanu, jurnalista Silvia Mihalcea și alții, cu experiență, a adăugat tineri care experimentau noi căi jurnalistice: Alina Comșa Durbacă, Magdalena Manea (ce carte faină și curajoasă a scris ea pe frontul sârbesc!), Cătălin Negoită, Claudiu Brânzan, Marian Mușat, Dorian Dumitrescu, Marian Ganea...

Mă bucură să văd că patronul nostru, Marian Băilă, citește ziarul ca orice muritor și, atunci când nu este de acord cu opinia cuiva, nu pune mâna pe tele-

fon: pur și simplu postează pe Facebook!

De-a lungul timpului, am constatat mereu cu bucurie că prietenilor de la ziar chiar le pasă, deși nu au munca normată și uneori îi prinde noaptea încă la lucru, bat orașul și tot județul, merg la evenimente în Capitală sau în străinătate, chestionează VIP-uri și politicieni, dar stau de vorbă și cu omul necăjit, pe care nu îl poți ajuta întotdeauna deplin, pentru că sunt destule legi de îndreptat, care nu îi apără. Tocmai citeam că Palatul Gheorghiu va fi igienizat și închis distrugătorilor, și aceasta în numai două săptămâni, după ce colega mea Anca Melinte a susținut o campanie pentru salvarea monumentului edificiu. Deși giurgiuvean, Dan Cătălin Predescu a adunat peste 150 de nume ale unor gălățeni care „au uimit lumea”. Alți gălățeni chiar i-au folosit datele, culese cu atâta trudă, fără măcar să ceară permisiunea... Telefonul Teodorei Miron sună și noaptea, căci incendiile, rănile și chiar morțile nu vin doar în timpul programului. Inundațiile o duc în țara cizmelor de cauciuc. Mariana Constandache a mers la Movileni atunci când plugul s-a izbit de un obuz de 250 de livre – 120 kg. Roxana Artene Penciu nu se lasă dusă de nas, insistă până se capătă răspunsuri atât de importante în domeniul Educației noastre deficitare, dar aduce și un necesar laudat învingătorilor, performerilor Cărții.

Între Scila și Caribda ale Sportului, Sonia Baci, bărbătoasa noastră colegă amatoare și de

artă plastică, și Marian Căpățână mereu revoltat atunci când trebuie, prezent pe stadioane și în săli de sport, îl au alături pe Gheorghe Arsenie, pe care îl descopăr de multe ori cu articole sportive scrise atunci când era cam de vârsta lor, prin anii '70. Elena Govaert s-a adaptat în anul de când este colega noastră și observă orice hop nesimțit de pe străzile și trotuarele orașului.

Colaborator, de vreo 19 ani cred, în paginile ziarului, poetul Ion Zimbru poate să primească o carte de muncă pentru poezie și eseu scrise zi după zi, încă din zori. Mulți scriitori gălățeni au lucrat la „Viața liberă”: Katia Nanu, Violeta Ionescu, Ion Manea, Dan Plăeșu, toți permîțându-și să lucreze la cărțile lor doar în nopțile cele lungi ale jurnalistului... Și mai sunt atâtea nume care au trecut prin „Viața liberă” în 30 de ani și ar trebui salutate, dar, din păcate, am depășit demult dublul spațiului alocat! ●

www.viata-libera.ro Viața la zi

VL ANIVERSAR

30 ani

Ambasador Nineta Bărbulescu, decan al corpului diplomatic

„30 de ani de Viață liberă înseamnă realitatea cotidiană din Galați”

● Gălățeană prin naștere și prin educație, Excelența Sa Nineta Bărbulescu este ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al României în Australia, Noua Zeelandă, Insulele Solomon și Kiribati, Republica Vanuatu și, de asemenea, reprezintă diplomația românească în Samoa și Tonga

30 de ani reprezintă doar o clipă în viața unei nații și poate o vârstă în dezvoltarea unei comunități.

Pentru gălățeni, cele trei decenii pe care le încheiem astăzi sunt însă trecerea din istorie într-un viitor încredzător, o fragedă maturizare în care ne regăsim mai înțelepți prin ceea ce am făcut și prin tot ceea ce aflăm că se întâmplă prin munca cu strădanie, nesomn și inspirație a echipei fantastice de la „Viața liberă”!

30 de ani de „Viață liberă” este realitatea cotidiană din Galați, cea mai sintetică descriere a vieților românilor care au ales să trăiască în țara natală. Pentru gălățenii de acasă și de pretutindeni, „30 de ani de Viață liberă” poartă și bucuria roadelor muncii unei generații puternice de jurnaliști!

Urez întregii echipe a ziarului „Viața liberă” și tuturor celor care au muncit vreodată la această im-

portantă întreprindere în folosul gălățenilor de pretutindeni să fie mândri de roadele muncii lor, să continue truda de informare cu aceeași pasiune, iar familiilor și prietenilor să continue să îi încurajeze și sprijine pentru folosul nostru comun!

Urez „Vieții libere” să parcurgă lin, cu încredere și speranță, deceniile până la Centenar, iar profesioniștilor de astăzi ai ziarului „Viața

liberă” le mulțumesc și le urez să își păstreze mintea și ochii deschiși pentru a-și continua menirea de far al urbei! La mulți ani „Viața liberă”! La mulți ani inspirați tuturor contributorilor!

Cu cordialitate și speranțe mari, dintr-o Australia fumegândă și arsă de incendii. ● **Ambasador Nineta Bărbulescu, Decan al corpului diplomatic**

Mai repede, mai sus, mai puternic!

DAN CĂTĂLIN PREDESCU
dan@viata-libera.ro

„O să renunț la abonamentul la ziar, pentru că nu dați tenis!”, își strigă omul nemulțumirea, intrând vijelios în birou. „Cum să nu dăm tenis? Avem astăzi o pagină întreagă cu Simona Halep”, încerc să contracarez supărarea evidentă a omului. „Nu mă interesează Halep! Ce dacă a câștigat Wimbledonul? N-ai dat nimic de turneul de copii de la Iași, unde învingător a fost nepotul meu!”.

Ce să-i mai spui omului, cum să-i explici faptul că pentru majoritatea cititorilor succesul Simonei la Wimbledon e mai important decât un turneu regional pentru copii? Avem mii de cititori ai ediției tipărite și zeci de mii pe online, iar fiecare are preferințele lui, sportul lui favorit, echipa sau jucătorul lui de suflet. Și chiar dacă avem două pagini zilnic, în care publicăm toate rezultatele relevante din Galați, dar și pe cele importante din țară și din lume, nemulțumiți sunt tot timpul.

Încercăm să-i împăcăm pe toți, în măsura spațiului disponibil, dar nu reușim de fiecare dată. Chiar dacă Sonia Baciu aleargă continuu de la patinoar la stadion sau la Sala Sporturilor și înapoi, cu aparatul foto de

gât și cu agenda în mână. Chiar dacă Marian Căpățînă e și supporter în tribune, și consilier al antrenorilor, și conducător de club. Chiar dacă nea Gigi Arsenie e tot timpul cu telefonul la ureche, ca să afle ultimele noutăți direct de la cei implicați în competițiile care nu se desfășoară în oraș. Chiar dacă arde pentru sport de șase decenii!

Viața paginilor de sport e la fel de dinamică precum cea a sportivilor și se desfășoară într-un ritm atât de alert, încât uneori îți dai seama că s-a făcut seară și n-ai mâncat, n-ai băut o cafea sau n-ai avut timp să-i cumperi un cadou propriului copil de ziua lui. Asta-i „Viața liberă”, de fapt, în toate componentele ei care rămân necunoscute cititorilor, în slujba cărora

ne punem cu drag de la primele ore ale dimineții până, uneori, dincolo de miezul nopții, când se desfășoară peste Ocean vreun turneu major de tenis sau vreun meci de box pentru titlul mondial. Dar ne place să facem asta și trecem peste orice obstacole pentru a o lua de la capăt în fiecare zi. Conform devisei olimpice, mai repede, mai sus, mai puternic! ●

Marian Căpățînă

Toți pentru Galați!

„Magor îl cheama”, citesc în mesajul amical primit de la un supporter de hochei. Pe volum mare și mai mereu contratimp, botezasem noul portar „Marko”. Muncim în primul rând pentru informarea lor, a supporterilor, iar mulți dintre ei înțeleg asta, înțelegând și condițiile stresante în care o facem, brrr, enervant de... mai mereu. Așa că ne ajută, ba cu o informație, ba cu o corectură sau pur și simplu citindu-ne. Așa e și George, pre-

zență activă în tribună la tot ce înseamnă sport în Galați. Îl alint „secretarul general de redacție”, pentru că tot ce citește sau află și i se pare posibil subiect util nouă, imediat ne dă alerta, cu el alături chiar este extrem de greu să ratăm vreun subiect. De altfel, cam așa a ajuns și Sonia să fie parte a redacției.

În esență, este vorba de „Toți pentru Galați”, motto-ul sub care am derulat în 2015 campania cea mai dragă sufletului meu, când

împreună cu voi am umplut patinoarul la decisivul semifinalei cu Corona și am trăit fericirea celui gol victorios din ultimele secunde, urmat de istorica finală și premiera titlului de campioni. Dacă n-am fi fost împreună, Toți pentru Galați, am convingerea că acum n-am fi putut vorbi de trei decenii ale „Vieții libere”. Trei decenii de print, un bilanț de campioni ai României și în acest domeniu. RESPECT, Galațiul meu! ●

Sonia Baciu

Unde te duc bascheții

Viața este așa de imprevizibilă, că niciodată nu știi unde te pot duce bascheții. În urmă cu mai bine de cinci ani am acceptat, poate, una dintre cele mai mari provocări ale mele: ieșirea din „zona de confort”. A fost momentul în care, din simplu spectator de sport, de baschet în special, am trecut de partea celor pe care îi citeam de fiecare dată de când a fost inaugurată Sala Sporturilor. Ca și redacția, sala/stadionul/patinoarul au devenit a doua mea casă, petrec aici timp, m-am bucurat la victorii, m-am întristat la înfrângeri, am admirat armonia și ritmul dansatorilor sportivi. Am plâns la țărșuții înfipti în gazonul terenului de pe Ancora, am

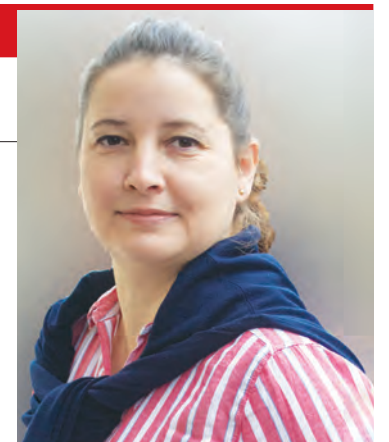
plâns când Oțelul a fost evacuat de pe stadionul unde a câștigat primul și singurul titlu de campioană. M-am bucurat când CSM Dunărea a câștigat primul titlu, am simțit frustrare când pe „Oțelul” copiii Galațiului plângeau la retrogradarea echipei lor.

În redacția VL m-am (re)descoperit, am învățat să am mai multă încredere în mine, am încercat să iau critica în mod constructiv, chiar dacă uneori m-am supărat, am învățat câte puțin de la fiecare coleg.

Am fost mai activă, din punct de vedere civic, am dat mai multă atenție lucrurilor care se întâmplau în jurul meu, devenind mai critică, atât cu ceea ce înseamnă propria-mi

persoană, cât și cu administrația orașului. Am văzut arta cu alți ochi, prin obiectivul camerei foto care mi-a devenit un bun prieten, și cu care am putut să transmit și celorlalți frumusețile, dar și urățile Galațiului.

Mă bucur că am putut fi alături de VL la „cifre rotunde”, fie că vorbim de numărul 7.500, când a avut loc finala Roland Garros, pierdută de Simona Halep în fața Mariei Sharapova, 8.000, când Arcada juca în Cupa CEV, în unul dintre cele mai lungi „seturi de aur”, la Lyon sau la numărul 9.000, ziua în care CSM Arcada a câștigat, în premieră, titlul de campioană a României.

„Viața liberă” face o vârstă rotundă, 30 de ani de apariții neîntrerupte înseamnă extraordinar pentru presa tipărită din România. Așa că ce pot să îți doresc, ziarul meu și al nostru, decât „La mulți ani!”, sportivi și nu numai. ●

Gheorghe Arsenie

De 30 de ani „pe baricade“

Îmi amintesc ziua de 22 decembrie 1989 ca și cum ar fi azi. O zi splendidă, mai curând de toamnă decât de iarnă, cu soare blând, care parcă anticipa Marele Eveniment. Era spre ora prânzului, când în redacție [a ziarului „Viața nouă“ n. red.] s-a răspândit vestea venită de la București: Ceaușescu nu mai e! Împreună cu colegul și prietenul Fane Dimitriu am părăsit printre ultimii sediul de lângă Prefectură. Am ajuns cu greu acasă, fiindcă rămăsesem pe străzi, să văd ce se mai întâmplă. Seara am primit un telefon de la colegi, să mergem la tipografie. Acolo aveam câteva birouri unde s-a pus la cale nașterea primului ziar liber, „Viața liberă“. Avea să fie, pentru mine și pentru noi toți, cel mai important ziar al carierei, un ziar care anunța începutul unei noi ere! Eram câțiva oameni cu experiență, Radu Macovei, Katia Nanu, Grigore Lazarovici, Ștefan Dimitriu, Silvia Mihalcea, Constantin Vremuleț, Cornel Lupașcu, Dimofte Bourceanu, Ghiță

Lupoai, Mariana Iliescu, Nicolae Sburban și, cu voia dumneavoastră, subsemnatul, Gheorghe Arsenie, cărora li s-au adăugat apoi alții, mulți tineri, pornind cu toții serios la treabă. Prin ani, „Viața liberă“ a crescut frumos, ajungând să aibă rotativă și chioșcuri proprii, parc auto dezvoltat, dar, mai ales, o redacție adevărată, cu sediu central, unde ne aflăm și acum, cu oamenii unul și unul. A devenit un ziar respectat și căutat de gălățeni, ziarul la care am fost și încă sunt partaș zi de zi! Alături de colegi tineri și foarte tineri, am rămas „pe baricade“, împărțind tuturor din îndelungata mea experiență. În acești 30 de ani am avut un număr impresionant de colegi, din care, pe lângă cei amintiți mai sus, îi mai numesc și pe Cătălin Negoită, Claudiu Brânzan, Gabriela Cimpoca și, evident, pe actualii mei colegi, Anca Spânu, DCP, Victor Cilincă, Teodora Miron și mulți, mulți alții. Tuturor, dar și ziarului, „La mulți ani!“ . ●

Roxana Artene Penciu

Un salt de la trambulină

După o ucenicie intensivă la „Monitorul“ am ajuns la „Viața liberă“, în toamna lui 2001, imediat după căderea Gemenilor în SUA. Deși se știa că la VL e destul de dificil de ajuns, cu detașarea celui care avea de ales între mai multe variante, i-am dat telefon Katiei Nanu, am întrebat-o dacă are nevoie de mine și a doua zi am fost angajată. Încă de atunci eram genul de ziarist care „deranja“, așa că, în câteva rânduri, m-am trezit că inspectorul școlar general a venit la redacție să mă părăscă șefilor, ca și cum ar fi fost vreun patron de jurnaliști nebun să se supere pe un subaltern care, dat afară pe ușă, reușește să intre înapoi pe geam.

Au trecut de atunci 18 ani, răstimp în care am descoperit că prășitul asta pe tarlăua adevărului e la fel de dificil ca și mersul pe sârmă. Ba, împreună cu alți colegi de-ai mei, am fost chemată și în boxa acuzaților, ca un înfractor de rând, pentru că spusem faptelor pe nume. Cel care se considera prejudiciat, obișnuit să se joace cu sume mari, îmi cerea daune de șapte miliarde de lei vechi. Asta numai mie. Solicitări la fel de „frumoase“ fuseseră emise și pe numele colegilor mei. Dar dovezile clare și avocații

angajați de firmă ne-au salvat pe toți de niște datorii la care ar fi plătit și urmașii noștri.

Știți până la urmă care e diferența dintre meseria noastră și altele? Munca noastră e în atenția tuturor, șapte zile pe săptămână, 24 de ore din 24. Responsabilitatea e imensă, pentru că o greșeală e văzută de toți. Nu poate fi ascunsă. Nu e doar între tine, colegii și șeful tău. E între tine și toți cititorii. E ca atunci când te duci la strand și, din marea trupurilor, cel care-ți sare în ochi e acolo sus pe trambulină, pregătindu-se de salt. Acolo sus, pe trambulină, suntem noi tot timpul. Chiar și după nopți de nesomn, când te trezești cu gândurile nepieptănate și sufletul șifonat. Ți se întâmplă des atunci când te căznești să tai o felie de viață cât mai aproape de adevăr. Sau când ai pipăit în cuvinte durerea celor despre care ești nevoit să scrii. Durerea unei mame care și-a pierdut copilul într-un accident. A copiilor care și-au pierdut mama, extenuată de muncă. A familiilor cu copii bolnavi. Totul compensat de lumina pe care ți-o aduc oamenii norocoși și poveștile lor. Atunci te încarci pozitiv. Simți că merită să fii acolo sus, pregătit pentru un alt salt perfect. ●

Ovidiu Amălinei

Greutatea unei picături de cerneală

Când am venit la „Viața liberă“, încă se mai folosea... mașina de scris. Erau și calculatoare, dar doar câte unul în fiecare birou și erau, mai degrabă, „pour les connaisseurs“. Internetul? Încă era ceva de domeniul science-fiction. Un telefon mobil cât cărămida încă părea un fel de minune a tehnicii. Și asta se întâmpla „doar“ acum vreo 22 de ani! În 1997! De atunci s-a tot învârtit rotativa... vieții. Astăzi suntem la doar „un click“ de lume, de prieteni, de Galați și, desigur, de ziar și cititori. Purtăm cu toții în buzunar câte un smartphone care are mai multă putere de procesare decât toate calculatoarele luate la un loc din Galațiul de acum două decenii. Aproape că nu mai este o linie de demarcație între spațiul virtual și cel al realității imediate. Și totuși...

Poate că sunt eu mai de modă veche, dar paginile de ziar abia ieșite din tipografie, încă purtând vibrația rotativei și a cerneții proaspăt așternute, mi se par pur și simplu magice. Sentimentul acesta mi se trage, poate, dintr-o întâmplare mai veche, dintr-o dimineață întunecată și rece, la capătul unui raid de noapte, cu o echipă de la Poliția Transporturi. Eram în fosta stație de tramvai – Domnească colț cu Calea Prutului – obosit și lihnit de foame și mă întrebam ce a fost în capul meu când m-am înhămat la atâtea ore de alergătură, prin trenurile din jumătate din țară, doar pentru

a scrie un reportaj. Toți oamenii zdraveni la cap se duceau la muncă, eu abia mă adunam de pe drumuri... Și atunci s-a produs magia! În aceeași stație de tramvai, la doar doi pași de mine, s-a oprit unul dintre călătorii matinali. Sub braț ținea o pâine și ziarul abia ieșit din tipografie. De undeva, dintr-un colț, am recunoscut titlul unui articol ce-l scrisesem cu o zi înainte. Și în acel ceas friguros și întunecat, aroma de pâine proaspătă amestecată cu cea de cerneală proaspăt așternută pe hârtie mi s-a părut cea mai caldă atingere pe care o putea simți un suflet de om. Am uitat și de oboseală, și de alergătură, și mi-am zis că a fi ziarist nu e, poate, chiar cel mai rău lucru din lume! Ba din contră!

Au trecut ceva ani de când s-au întâmplat toate astea. Mai puțini oameni se duc la muncă dimineața cu pâinea și ziarul sub braț, ziaristii au rămas și ei mai puțini, stația de tramvai nici măcar nu mai există. E mai comod să citim știrile on-line sau să dăm un „like“ unei mici banalități amuzante ce se propagă pe net... Suntem, dacă vreți, în zorii unei noi epoci, tehnologizate, a realității augmentate, a rețelelor sociale, a vieții la un „click“ distanță. Dar asta nu înseamnă că au dispărut din viața noastră ceasurile reci și întunecate. Ba, privind la lumea din jur, parcă s-au înmulțit. Și pentru astfel de ceasuri de cumpănă încă mai este ne-

voie de câte un nebun care să încerce... off-line să se lupte chiar și cu morile de vânt. Prin urmare, să păstrăm tot ce e bun din virtualul care tinde să copleșească realul palpabil, dar n-ar trebui să uităm niciodată cât valorează o pâine caldă sau greutatea unei picături de cerneală. E, dacă vreți, o condiție pentru a avea, cu adevărat, o viață. O viață liberă. ●

www.viata-libera.ro Viața la zi

VL ANIVERSAR

30 ani

Anca Melinte

Viețaș la „Viața liberă”

Aroganță, slugărnicie, manipulare, ipocrizie, minciună, promisiune, nesimțire, pe toate le-am cunoscut din postura de redactor la secția politic-administrație a ziarului „Viața liberă”. Așa cum am cunoscut copii minunați, oameni excepționali, fapte extraordinare, povești de viață uimitoare, istorii neștiute și destine incredibile. Aici, în Galațiul nostru dunărean, sau departe-departede, dincolo de hotarele României.

Povestea mea la „Viața liberă” a început în iunie 2004 cu un telefon. M-a sunat Radu Macovei întrebându-mă dacă nu vreau să fiu redactor la „Viața liberă”. Dacă n-ar fi fost vocea lui inconfundabilă, aș fi zis că-i vreo farsă. Pentru că, la vremea aceea, „Viața liberă” îmi părea „cetatea inexpugnabilă”. Veneam de la un ziar „Imparțial” la care scrisesem vreme de trei

ani, iar înainte de la un săptămânal unde un coleg ne numea, ironic sau nu, „ghebari cu pixul”. Pentru că, adesea, misiunea de reporter poate deveni apăsătoare.

Am simțit-o din plin în timpul campaniei pe care am organizat-o pentru a aduce în Galați, din Italia, trupul neînsuflețit al unei mame. O mamă care murise subit, cu sănătatea măcinată de truda printre străini, acolo unde plecase pentru a-i oferi fetiței un viitor mai bun. A fost una dintre cumplitele fețe ale Diasporei pe care aveam să le cunosc.

Așa cum am avut parte și de bucuria de a scrie despre gălățenii care, prin valoarea, talentul și munca lor, și-au câștigat locul oriunde în lume. Gălățeni pe care mi i-aș dori din tot sufletul aici, acasă, pentru a-și pune mintea, brațele, harul și dăruirea la ridicarea unui Galați care merită mai mult decât ceea ce are acum.

Nu sunt vorbe mari. Galațiul meu a știut cândva să zboare pentru că avea aeroport militar, apoi

civil. Galațiul meu era orașul consulatelor străine, oraș porto-franco, orașul care i-a ridicat prima statuie lui Mihai Eminescu...

Un Galați care de 30 de ani pare să-și caute drumul cel bun, rătăcind printre administrații care și-au lăsat adânc și iremediabil amprenta asupra chipului și-a sufletului său. Mă refer la recenta campanie prin care am încercat să aduc la lumină ce-au lăsat în urmă primarii Galațiului din 1990 încoace.

Și am înțeles că așa cum sunt eu, ușor „defazată” – la ziar „măne” este „astăzi”, iar „astăzi” este deja „ieri” – nu fac decât să relatez istoria prezentă. O fac așa cum știu și pot mai bine, de 15 ani încoace. Jumătate din cele trei decenii pe care le împlinesc ziarul „Viața liberă”.

Un ziar la care mă simt „viețaș”, așa cum li se spunea pe vremuri condamnaților pe viață. „Viețaș” în slujba unui ziar și a unui oraș. ●

Teodora Miron

Prezent cu emoții din trecut și speranțe viitoare

Rar mi se întâmplă să stau minute în șir în fața unei foi (fie ea fizică sau electronică) albe și să nu știu cum să încep un text. E greu pentru că am realizat că 17 din cei 30 de ani de „Viața liberă” coincid cu viața mea. Da, eram o copilă atunci când am intrat prima oară în sediul impunător de pe strada Domnească, nr. 68.

Eu, o adolescentă dornică să schimb lumea, pășeam printre birouri și mă uitam cum lucrează cei care aveau să îmi devină colegi. După doar câteva minute de discuții, am primit temă de casă.

„Scrie despre binemeritata vacanță studentească. Când e gata, te aștept aici”, au fost cuvintele Angelei Ribinciuc. Textul solicitat a fost gata repede, l-am predat, dar nu m-am gândit nicio clipă că numele meu ar putea apărea în ziar. Dar a apărut, câteva zile mai târziu. Anii au trecut, am învățat multe, am încercat să fur meserie de la fiecare dintre angajații ziarului și începuse să îmi curgă prin vene microbul gazetăresc. „Tu ce faci? Rămâi sau te duci în învățământ”, m-a întrebat Katia Nanu, redactorul șef de atunci. Emoțiile m-au copleșit și nu am reușit să îndrug decât „Mă angajați?”... Au trecut de atunci aproape 15 ani.

Au fost ani frumoși, dar și grei. Indiferent unde m-au dus pașii, la

lucruri frumoase sau la tragedii, am încercat să fiu cât mai obiectivă cu puțință pentru a-i informa pe cititori, încercând, de fiecare dată, să îi duc, prin intermediul cuvintelor, acolo unde a avut loc evenimentul. Asta chiar dacă mi-a fost greu să scriu despre copii luați de viitori, despre accidente sau despre oameni care și-au văzut distrusă munca de-o viață. Toate fac parte din meserie și, indiferent de oră sau de zi, cititorul merită să fie informat. Faptul că ziarul împlineste 30 de ani înseamnă că jurnaliștii și-au făcut meseria așa cum trebuie. La mulți ani, „Viața liberă” și mulțumiri celor care ne citește! ●

Mariana Constandache

Ziua când i-am descoperit secretul

Am ajuns în „Viața liberă” acum aproape 8 ani, de 8 martie, venind dintr-o structură de tip corporatist, unde noțiunea de „familie” cu cea de „muncă” nu se prea împleteau. Tocmai intrasem în ceea ce mulți percepeau ca fiind un templu cu circuit închis, un fel de „ei și restul lumii” - așa erau socotiți VL-iștii - care alcătuiau un fel de sferă aparte în peisajul media gălățean.

Îmi știam colegii, și ei, în majoritate, mă cunoșteau și totuși am avut nevoie să-mi acord ceva timp pentru a intra, cu adevărat, în „familie”. În

timp ce mă îmbibam cu atmosfera, pe masa din față mi-a aterizat, brusc, o tavă imensă cu mucenici - era ajunul sărbătorii delicioaselor opturi unse cu miere și nucă! Brusc, în jur s-a adunat familia. A „Vieții libere” și, mai nou, a mea! Iar mucenicii au dispărut ca prin farmec. „Nu te uita, că noi împărțim totul! Mucenicii nu rezistă niciodată aici! Iar diseară avem petrecere de 8 martie, mergem toți, nu cumva să lipsești!”, mi-a spus pe nerăsuflăte, scuzat să-mi fie, dar nu mai știu care coleg. Fără să știu, tocmai primisem prima și cea mai importantă lecție pe care, timp de 30 de ani, fiecare om care a trecut pragul „Vieții libere” a

învățat-o: unitatea dă putere, iar unitatea stă cel mai bine în conceptul de familie. Acest concept care, recunosc, mi-s-a părut multă vreme cumva pompos, cumva bombastic, legat fiind, până la urmă, de un loc de muncă, fie el și un brand aparte. Am descoperit, în opt ani, că ne dă forță să mergem mai departe tocmai această noțiune și spiritul de a nu ne lăsa, niciodată, în urmă, unii pe alții. În momentele mici sau mari din viața fiecăruia dintre noi, la bine și la rău, știm să ne fim aproape. Iar în felul acesta, să avem bateriile încărcate pentru a da, din forța noastră interioară, putere și speranță acestui oraș. Și oamenilor lui. ●

Remus Basalic

A trăi pentru a povesti realitatea

Au trecut deja opt ani, dar parcă totul s-a întâmplat ieri. Era vara lui 2011, iar eu abia revenisem în Galați, orașul natal, după câțiva ani de studii petrecuți pe alte meleaguri.

Într-o zi, un anunț din "Viața liberă" mi-a atras atenția. Ziarul căuta reporteri. Câteva ore mai târziu, cele două pagini ale CV-ului meu erau așezate într-un teanc destul de grosuț, în secretariatul redacției. Am ieșit din clădirea de pe Domnească entuziasmat, dar fără mari speranțe că mă voi întoarce acolo pentru un interviu. O săptămână mai târziu, eram din nou în aceeași clădire. Tocmai primisem un telefon și fusesem chemat la o discuție. În holul de la parter, alți tineri așteptau deja să intre la interviul de angajare. După o oră păraseam iarăși redacția, de data aceasta cu o temă. Trebuia să scriu un articol despre orice subiect local aș fi vrut eu. Ideea materialului mi-a venit după doar câteva minute,

în timp ce tușeam înconjurat de un nor de praf ridicat de o mașină care trecuse în viteză pe Traian, strădă aflată atunci în reparație. La doar câțiva metri de mizeria șantierului, grupuri îmbrăcate elegant sărbătoreau în fața Stării Civile. Subiectul m-a tras parcă de mână.

După o altă săptămână, un alt telefon mi-a dat de veste că urma să intru în perioada de probă. Atunci am luat pentru prima oară contact cu oamenii care alcătuiau redacția. Au urmat zile și zile de vânat subiecte prin oraș, iar eforturile mele adesea probabil stângace se pare că au convins.

Primii mei ani la "Viața liberă" au fost o veritabilă școală de jurnalism. Aproape fiecare nou material la care lucram era ca un examen, iar profesorii care dădeau "notele" erau, în ultimă instanță, cititorii. De la dramele oamenilor ajunși în situații-limită până la cronici de teatru, de la cea mai banală știre până la reportaje și interviuri, fiecare articol îl învăța pe autorul său câte ceva: că totul trebuie pus în context și chestionat, că nimic nu este de la sine înțeles și că orice

adevăr care merită spus presupune curaj.

În 30 de ani de viață, "Viața liberă" a cunoscut deja mai multe revoluții în privința comunicării. Pe întreg globul, ziarul pe hârtie a ieșit adesea sifonat și slăbit din competiția cu mai noile mijloace de transmitere a informației. Lupta nu este însă iremediabil pierdută, iar sortii de izbândă sunt de partea noastră, atât timp cât veți continua să ne citiți. Tot ceea ce noi putem promite că vom face este că vă vom povesti și de acum înainte realitatea, întocmai așa cum este ea: uneori frumoasă și plină de bucurie, de prea multe ori urâtă de suferințe și de răutate, dar întotdeauna singura pe care o avem la dispoziție. ●

Elena Govaert

La „Viața liberă“, gândurile mele au prins voce

Acum 30 de ani, ascultam împreună cu mama și câțiva vecini, în bucătăria tipică perioadei comuniste, vocile care răsunau din aparatul de radio, pe care nu toți și-l permiteau la acea vreme. Am simțit, pesemne, că trebuie să se fi întâmplat ceva de o importanță deosebită, dacă jumătate de bloc stătea smirnă dinaintea lui.

Atmosfera părea încărcată, adulții mai schimbau câteva cuvinte brusc, repetitiv și fără

ritm, ca și cum ar fi suferit la unison de ticuri verbale. Afară, vremea era gri, aprigă și fără pic de zăpadă și parcă totul în jur conlucra pentru a asigura dezastrul. Îmi amintesc ca și cum ar fi fost ieri, zilele care au urmat, în care nu am avut voie să aprind lumina, să mai beau apă de la robinet pentru că ar fi fost otrăvită, sau să mă apropii de feastră. De ieșit din casă, nici nu se pune problema.

Așa că am început să-mi construiesc în minte povești care ar fi putut să schimbe lumea. Aveam o imaginație debordantă, abilitate pe care și-au dezvoltat-o cam toți copiii optzeciști, în lipsa jucăriilor.

Anii au trecut și nu am participat, așa cum mi-am dorit atunci, la schimbarea omenirii, dar am păstrat amintirea acelor zile de restriște în ungherele

minții timp de 30 de ani până când „Viața liberă“ mi-a oferit ocazia să le aștern pe hârtie. Astăzi, le vor putea citi atât „ai mei“, cei care mi-au mai rămas, cât și cei care au ajuns să mă îndrăgească de când am început să lucrez aici. Sunt ultima venită, dar simt că de aici nu aș mai pleca niciodată. Și cine oare ar mai pleca dintr-un loc care te întregește, care te lasă să te exprimi liber și care îți oferă posibilitatea de a contribui măcar un pic la rezolvarea problemelor celorlalți?

Ce a făcut pentru mine „Viața liberă“? Mi-a dat „voce“, mi-a schimbat destinul și m-a ajutat să cresc, oferindu-mi, într-un singur an, cât nu mi-au oferit 37 de ani de viață. ●

George Marinescu

„Nu putem trăi la timp ceea ce nu mai trăim niciodată“

Sunt invidios pe cei care se simt confortabil atunci când scriu despre ei înșiși, deși nu cred că e ceva deplasat într-un asemenea demers. În urmă cu 20 de ani și nouă luni am dat concurs ca să intru la „ziar“. Asta era expresia folosită atunci și cred că și acum.

Îmi amintesc vag subiectele, pentru că și ipoteza a fost crâncenă, sau insuficientă pentru cineva mai familiarizat cu cifrele, dar care credea că poate fi jurnalist economic. Mai concret, a fost o înșiruire de câteva nume

proprii ale unor personaje „grele“ în istoria României și ceva verbe de acțiune, sau doar unul. Sincer nu îmi mai amintesc, deși lucrurile nu s-au terminat așa, pentru că a fost nevoie, pe post de „interviu“, să fac un reportaj în Piața Centrală.

De fapt, nici nu mai contează, pentru că între timp s-au întâmplat atât de multe.

Ele au fost consemnate minuțios de-a lungul timpului de cei care se dăruiesc acestor pagini, atât online și mai ales pe hârtie, comentate și discutate de mii de gălățeni zi de zi.

Acești jurnaliști au făcut cronică vremurilor și pe unii dintre ei i-am regăsit aici după 20 de ani și nouă luni de la prima mea intrare în redacție. Există și alții, noi pentru mine, dar e clar că nu diferă cu nimic de ceilalți în dorința lor de a face „ziarul“. De fapt, asta se face de treizeci de ani neîntrerupt.

În ceea ce mă privește, revenind după 18 ani și opt luni, timp în care am fost cel mult un observator subiectiv, sunt și eu de părere că „nu putem trăi la timp ceea ce nu mai trăim niciodată“. ●

www.viata-libera.ro Viața la zi

VIAȚA LIBERĂ 30 ANIVERSAR

30 ani

Ramona Cotârlet

Să nu numeri anii din viață, ci să te bucuri de ea

Din când în când, mă mai gândeam câți ani au trecut de când am fost primită în mijlocul acestui frumos colectiv. Acum realizez că peste un an voi trece pragul „majoratului” de când fac parte din echipa VL. Asta înseamnă să-ți placă ceea ce faci, să nu numeri anii din viață, ci să te bucuri de momentele din ea.

Nu pot uita ziua în care am pășit prima oară în biroul departamentului Corectură, un birou mic și cochet, în care am fost „incredințată” colegii cu ștate mai vechi în meserie, Elena Arghir (Lili). Schimbul nostru de priviri a fost... Ea mi-a aruncat o privire pe deasupra ochelarilor, spunând în mintea ei: „Pff, altă fetișoară ieșită

de pe băncile facultății care îmi va toca creierii mărunți!” (Lili tocmai ce avusese 2 săptămâni experiența unei alte fete ce terminase facultatea și în locul căreia am venit eu). Iar eu, după acea privire a ei, mi-am spus: „Pff, o să mă mănânce cu fulgi cu tot!” Nu a fost nici una, nici alta, peste ani amuzându-ne copios amândouă despre primele noastre impresii. Și, în ciuda diferenței de aproape două decenii dintre noi, am devenit cele mai bune prietene, confidente și (aproape) de nedespărțit. Și așa va rămâne pentru totdeauna, deși Dumnezeu a chemat-o la El mult prea devreme.

Ca să fii stăpâna cuvintelor și stăpâna pe cuvinte, trebuie să ai un

îndrumător bun, ceea ce Lili a fost cu prisosință, trebuie să ai ochi ageri și vigilență sporită, atenție distributivă și cultură (cât mai) generală. Satisfacția e mare atunci când reușești să le combini pe toate, să te concentrezi și să ai garanția lucrului bine făcut când dai bun de tipar. Mai sunt și momente în care concentrarea îți joacă feste, dar numai cine nu muncește nu greșește. Zi de zi e o nouă provocare, o nouă vânătoare de... mici greșeli de formă sau de fond, o nouă lecție, o nouă experiență din care înveți, te dezvolți, te cultivi, te ridici și crești. Viața e frumoasă... Iar „Viața liberă” e și mai frumoasă. ●

„Viața liberă” și oamenii ei

Cine face să meargă un angrenaj bine uns

ANCA SPĂNU
anca@viata-libera.ro

Indiferent cât de bine ar fi pus la punct angrenajul unei redacții, sunt anumiți oameni fără de care lucrurile nu merg sau de care simți cât de multă nevoie ai exact atunci când nu sunt acolo. Unul dintre aceștia este fotoreporterul, în cazul nostru **Bogdan Codrescu**, un pasionat de fotografie, de jocuri pe computer, un om pe care te poți baza, care nu spune niciodată „nu” și care este, pe deasupra sau înainte

de toate, și un soț și tată devotat. Are și defecte, cum ar fi acela că bea prea multă Coca-Cola și că nu spune niciodată „nu”, asta fiindcă, desigur, ajunge să fie suprasolicitat. Un alt om-cheie, care nu spune niciodată din prima „da”, ci mai degrabă „lasă că vedem”, asta fiindcă „da”-ul ar presupune iminența tehnică uneori greu de rezolvat, este **Adrian Barbu**, omul de la IT, administratorul nostru de rețea. Pe el toată lumea și l-ar dori lipit cu super glue de un birou, fiecare de al lui, desigur. **Valentin Chițu** este editor

on-line și omul pe care l-am mai vrea în redacție, dar s-a mutat la București și lucrează de la distanță. Cum ar fi, este și nu este cu noi trup și suflet, deși știm că, cel puțin cu sufletul, și-ar dori să ne fie alături mai des. **Monica Zanet**, celălalt editor on-line, este mai mereu în redacție, așa că nu mai știm dacă este sau nu de serviciu, ne mai încurcăm în ture și o necăjim suplimentar. Dar ea ne iubește și așa, la fel de mult cât o iubim și noi.

Juristul **Leonard Bulat** ne zice, aproape invariabil, „nu”,

atunci când îl întrebăm dacă ar fi sau nu oportun să facem cutare și cutare lucru, chiar dacă asta ne expune unui risc juridic. Cu toate acestea, nu îi purtăm pică, fiindcă știm că datorită lui nu avem clienți neîncașați și suntem în legalitate în toate contractele încheiate. **Maria Sofronie** ține în ordine arhiva redacției, datorită ei avem tot ce ne trebuie la îndemână și putem sta liniștiți, documentele sunt sub cheie și perfect aliniate, numai bune de scos la înaintare în caz de nevoie. ●

▶ Bogdan Codrescu

▶ Leonard Bulat

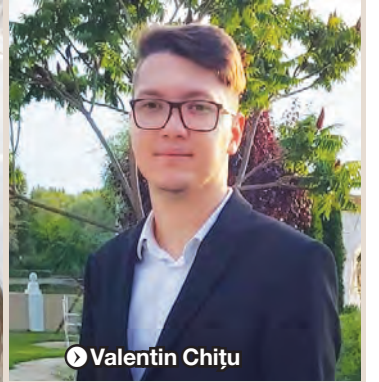
▶ Adrian Barbu

▶ Maria Sofronie

▶ Monica Zanet

▶ Valentin Chițu

Stelian Ileanu, tehnoredactor

20 de ore pe zi pentru un ziar

A fost un timp în care am lucrat 20 de ore pe zi, ca să asigurăm apariția zilnică a ziarului. Alături de mine a fost întreaga primă echipă de la tehnoredactură, care a făcut minuni în prima lună de preparare pe calculator a matrițelor ziarului. Chiar dacă puțini își

amintesc de noi, am fost un grup unit în toate eforturile pe care le-am depus pentru gălățeni, pentru a putea citi zilnic ziarul.

Mulțumesc, Camelia, Lili, Tibi, Elena, Laura! Cer iertare celor pe care nu i-am amintit. ●

foto Anca Melinte

30 DE ANI DE LA REVOLUȚIA DIN 1989 ● ONOR

„N-am fi fost niciunul aici, dacă nu erau ei!”

ANCA MELINTE
ancam@viata-libera.ro

„Strigătul de libertate se aude și acum. Mulți cădeau răpuși de gloanțe pentru-un viitor mai bun! Respect '89”, scria, negru pe alb, pe un banner prins pe un zid, în spatele Monumentului Eroilor Martiri ai Revoluției din Decembrie 1989. Aici, în vecinătatea Teatrului Dramatic, au început manifestările organizate de Instituția Prefectului Județului Galați la 30 de ani de la Revoluția din '89.

Jerbe, coroane de flori și candelă aprinse au fost depuse ieri, 22 Decembrie, la Monumentul Eroilor Martiri ai Revoluției din Decembrie 1989, de lângă Teatrul Dramatic „Fani Tardini”. Aici au început manifestările prin care Instituția Prefectului Județului Galați a marcat 22 Decembrie – Ziua Victoriei Revoluției Române și a Libertății. Printre cei prezenți am remarcat și copii aduși de părinți, nu doar oficialități și politicieni. Manifestările au continuat la Monumentul Eroilor

Martiri ai Revoluției din Decembrie din Cimitirul „Eternitatea”. Aici a fost oficiată o slujbă de pomenire a eroilor Revoluției, moment încărcat de emoție: „Mi-aduc aminte că prima pomenire-pomană acum 30 de ani, am făcut-o în Prefectură. Nu-i ușor să îmbini veselia colindelor, așteptarea Nașterii când trebuie să comemorezi morții. (...) Adesea ne rugăm la Zilele Eroilor în fața unor cruci, doar. Aici e ceva mai mult. Avem două feluri de trupuri în fața cărora trebuie să tremurăm!

Că n-am fi fost niciunul aici dacă nu erau ei. Niciunul! Iată-i aici: ei sunt eroii care, de 30 de ani, cred, se roagă și-s mai puternici ca noi toți. Onorul la ei! La sufletele dumnea-voastră, părinți și frați de eroi!”, a spus Înalt Prea Sfințitul Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, arătând către rudele celor jertfiți în Revoluție. După ceremonialul religios, au fost depuse coroane și jerbe de flori la Monumentul Eroilor. Manifestările s-au încheiat cu defilarea Gărzii de Onoare. ●

ARESTAT PREVENTIV DUPĂ CE A ÎNȘELAT ȘASE PERSOANE ● ANCHETĂ

Metoda „accidentul” i-a adus un profit de 130.000 de lei

TEODORA MIRON
teodora@viata-libera.ro

Polițiștii Biroului de Investigații Criminale Galați au reușit să îl identifice pe un bărbat în vârstă de 29 de ani, din Brăila, care era suspectat că a păcălit mai multe persoane prin metoda „accidentul”. Bărbatul este suspectat că, timp de șase luni, a săvârșit cel puțin șase fapte de înșelăciune, reușind să strângă aproximativ 130.000 de lei.

„În urma investigațiilor complexe efectuate de polițiștii din cadrul Biroului de Investigații Criminale Galați, cu suportul Serviciului de Investigații Criminale Brăila, s-a reușit identificarea unui bărbat în

vârstă de 29 de ani din Brăila, suspectat de săvârșirea a șase infracțiuni de înșelăciune prin metoda „accidentul”. Infracțiunile au fost comise în perioada iulie-decembrie 2019, iar prejudiciul estimat este de 130.000 de lei. Persoana în cauză a fost reținută pe bază de ordonanță pentru 24 de ore”, ne-a declarat cms. Iulian Unguru, purtătorul de cuvânt al IPJ Galați. Bărbatul a fost prezentat instanței de judecată cu propunere de arestare preventivă, magistrații Judecătoria Galați stabilind că brăileanul trebuie să stea după gratii în următoarele 30 de zile.

Printre victimele care i-au căzut în plasă se număra și o femeie în vârstă de 75 de ani, care a rămas fără economiile sale după ce indivi-

dul i-a spus că fiica ei se află în stare gravă la spital.

„M-a sunat pe la 4,00 dimineață și mi-a spus că fiica mea de la Botoșani este în stare gravă. Mi-a cerut mai mulți bani, vreo 30.000 de lei, dar i-am spus că nu am decât 11.000 de lei și 1.900 de euro. După vreo oră, a venit cineva, eu i-am dat adresa, și a luat banii. Nu am stat pe gânduri pentru că mi-a zis că, dacă nu le dau banii, fiica mea va rămâne paralizată pe viață. Nu m-am gândit decât la faptul că vreau ca fiica mea să se facă bine”, povestește, cu lacrimi în ochi, bătrâna. La scurt timp după ce a dat banii, bătrâna s-a gândit să își sune ginerele să vadă în ce stare este fiica ei. Atunci a aflat că a fost păcălită, fiica fiind cea care a sunat la 112 pentru

a anunța înșelăciunea. Bătrâna este încă în stare de șoc, chiar dacă, de la incident, a trecut o săptămână. Norocul ei este că îl are aproape pe fiul venit recent din Belgia.

„Am venit acasă de sărbători. Este prima dată în ultimii 20 de ani în care reușesc să îmi fac sărbătorile acasă. Înșelăciunea a avut loc doar cu câteva zile înainte să vin eu acasă. Nu cred că au acționat la pont, pentru că nici măcar eu nu știam că mama are banii aceia în casă”, ne-a spus bărbatul.

Polițiștii continuă acum, sub coordonarea unui procuror de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați, investigațiile, urmând să stabilească dacă brăileanul a mai păcălit și alte persoane în afară de cele șase identificate deja. ●

Aplicație dedicată angajatorilor

ITM. Inspecția Muncii a lansat o aplicație mobilă adresată angajatorilor care folosesc zilieri ca forță de muncă. Instrumentul se numește „Inspecția Muncii” și vine ca urmare a înființării, începând cu 20 decembrie 2019, a Registrului elec-

tronic de evidență a zilierilor. „Toate informațiile necesare utilizatorilor aplicației vor putea fi obținute accesând site-ul www.inspectiamuncii.ro”, se arată într-un comunicat al Inspectoratului Teritorial de Muncă (ITM) Galați. ● **R.B.**

BUGETUL GALAȚIULUI, REDUS CU PESTE 25 MILIOANE DE EURO

PROIECT. Proiectul de buget pe anul 2020, publicat pe site-ul Ministerului Finanțelor și care va fi adoptat prin asumarea răspunderii Guvernului, prevede o reducere drastică față de anul în curs, de peste 25 de milioane de euro. „În 2019, bugetul județului Galați a avut 450 lei/cap de locuitor primiți de la Guvern, iar conform proiecției de buget pe anul 2020, va avea doar 250 lei/cap de locuitor. Dacă înmulțim cei 200 de lei pierduți cu 630.000 de locuitori, rezultă că bugetul județului va fi mai mic cu peste 25 de milioane de euro, cu aproximativ 45 la sută mai puțin decât în 2019. Bineînțeles că vom face tot posibilul să ducem proiectele la bun sfârșit, pentru că bugetul CJ Galați are și alte venituri în afară de sumele primite de la bugetul de stat: venituri proprii, venituri din fonduri europene etc”, ne-a declarat președintele Consiliului Județean Galați, Costel Fotea. Vom reveni pe larg asupra acestui subiect în ziarul nostru de mâine. ● **C.L.**

Viața liberă
vlonline

din sportul
gălățean

Au rămas
fără mijloc
de transport

PATINAJ. Preconizata deplasare la Zakopane (Polonia) a patinatorilor de viteză de la CSM Dunărea Galați a fost anulată. Motivul? Ca la noi, la nimeni. Drumul până la locul cantonamentului și concursului „Cupa României” urma să se efectueze cu autoturismul antrenorului Dorin Radu, clubul neavând mijloace financiare pentru închirierea unui mijloc de transport. Numai că autoturismul personal al antrenorului s-a defectat între timp, astfel că delegația gălățeană, formată din antrenor și două sportive, Daniela Istrate și Bianca Nica, a rămas la Galați. Aici se pregătesc, fără vacanță de sărbători, sperând să meargă la începutul anului viitor în Italia, la campionatele naționale. Alături de acestea, la antrenamente se află și Larisa Toma, Maria Ivlampie, Corina Ardeleanu, Diana Hanganu și Arian Ilie.

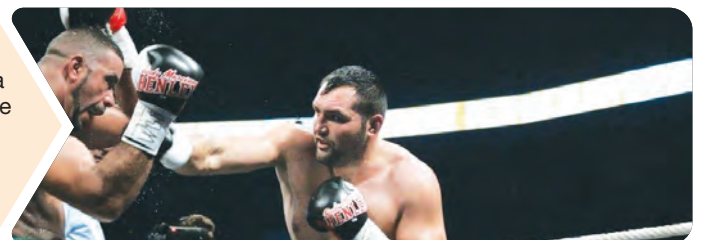
HALTERE. Delegația României a încheiat Campionatul European pentru juniori Under 15 și Under 17 de la Eilat (Israel) cu un bilanț excelent: 43 de medalii, dintre care 21 de aur, 6 de argint și 16 de bronz. 12 dintre acestea au fost cucerite de sportive de la Centrul Național de Pregătire (CNP) de la Galați, coordonat de către antrenorii Costel Dimofte și Liliana Niculiță. Acestea sunt gălățeanca Mihaela Ilie (dublă legitimare CS Școlar / CS Universitatea), cu o medalie de argint și două de bronz, și o altă gălățeană, din Tamăoani, Dorina Tofan, legitimată acum la un club din Arad: un argint și un bronz. Celelalte medaliate din CNP Galați sunt Alice Halmac (Bacău) - două medalii de aur și una de argint, Mihaela Buse (Rm. Vâlcea) - trei medalii de bronz și Gabriela Daviduță - un bronz. ●

● grupaj realizat de
Gh. Arsenie, M. Petrescu

Ciocan
a lovit
năprasnic
din prima rundă

BOX. Pugilistul gălățean Cristian Ciocan a avut, sâmbătă, un nou meci la profesioniști, într-o gală care a avut loc în Germania. Ciocan a boxat cu bolivianul Saul Farah, pe care l-a învins foarte

repede, prin KO încă din prima repriză. Astfel, gălățeanul a bifat a 25-a victorie la profesioniști și este foarte posibil să aibă următorul meci la începutul lunii martie, în Statele Unite. ● M. Căpățină

ȘI-AU CONSOLIDAT LOCUL SECUND ● **BASCHEȚ**

CSM Galați, succes categoric pe final de an

SONIA BACIU
sonia.baciu@viata-libera.ro

Baschetbaliștii de la CSM Galați au încheiat evoluțiile din acest an cu o victorie clară, scor 101-73, cu CSM Tg. Jiu, în meciul disputat sâmbătă seară, în deplasare, în Grupa B a Ligii Naționale.

Primul sfert a fost dominat de gorjeni, iar din minutul 13 jocul

a „curs” în favoarea oaspeților, cu trei sferturi foarte bune, ultimul fiind câștigat la 25 de puncte diferență.

Cel mai bun jucător de la CSM Galați a fost coordonatorul Krivokapici, cu 24 de puncte (3x 3 p), 8 recuperări și 2 „assist-uri”. Ceilalți realizatori ai echipei gălățene au fost: Armstrong 23 de puncte, 8 recuperări; Corpodean 16 p, 6 r, 2 a; Porter Buntion 16 p, 4 r, 4 a; Bogdanovici 12 p, 3 r, 2 a; Martin 4 p, 4 r,

1 a; Negoșescu 3 p; Vlad 2 p, 2 r, 1 a; Sava 1 p, 1 r; Grecu o recuperare.

Cu acest rezultat, CSM Galați se menține pe locul secund, la un singur punct în urma liderului grupei, CSO Voluntari. Din prima fază a campionatului mai sunt de disputat meciurile a trei etape. Gălățenii se vor confrunța pe 4 ianuarie, pe teren propriu, cu ABC Athletic Constanța (locul 4), pe 11 ianuarie, cu CSM Focșani, iar pe 18 ianuarie, la CS

Municipal Mediaș (acum locul al treilea).

Altfel, în faza secundă a competiției, primele patru echipe din Grupa Valorică B vor juca alături de locurile 7 și 8 din Grupa Valorică A (în acest moment Steaua și BC Pitești), în ceea ce va fi Grupa Galbenă. Și aici se vor disputa meciuri tur-retur, miza fiind clasarea pe primele două locuri, calificante în play-off-ul Ligii Naționale. ● foto Sonia Baciu

fotbal

Depunctare în Liga I

MARIAN CĂPĂȚINĂ
marian.capatina@viata-libera.ro

Comisia de apel pentru acordarea licenței cluburilor din cadrul Federației Române de Fotbal a sancționat Astra Giurgiu cu deducerea a trei puncte din clasamentul Ligii I și a interzis dreptul de transfer de jucători al grupării CFR Cluj ca urmare a încălcării cerințelor de monitorizare financiară, a informat sâmbătă, site-ul oficial al FRF. Cei de la Astra Giurgiu au fost depunctați cu trei puncte pen-

tru încălcarea articolului 61 bis, alin. 3 privind lipsa datoriilor financiare restante către asigurațiile sociale/ autoritățile fiscale”. Giurgiuvenii au anunțat că vor face apel la TAS după hotărârea FRF. Cei de la Astra nu au negat datoriile, însă susțin că autoritățile statului au fost de acord cu eșalonarea plăților, lucru de care Comisia de Apel nu a ținut cont. „Considerăm că, atâta timp cât există un termen de plată al obligațiilor către buget (privind reeșalonarea acestora), în februarie 2020, datoria

respectivă nu trebuia să provoace efecte privind depunctarea.

Respectăm decizia comisiilor FRF, dar clubul Astra va apela la Tribunalul de Arbitraj Sportiv(TAS)”, se spune într-un comunicat al clubului. Astra urcase pe primul loc, după victoria cu 3-1 cu Academica Clinceni, meci jucat vineri, însă a coborât pe 2, în spatele lui CFR Cluj, după decizia FRF. CFR Cluj are 41 de puncte, iar Astra rămâne cu 40, după aplicarea depunctării. TAS va pronunța soluția în cazul apelului Astei până pe 14 februarie

2020, iar decizia TAS va fi irevocabilă. De asemenea, cei de la CFR Cluj, care au fost sancționați pentru încălcarea fair play-ului financiar de FRF cu interzicerea dreptului de a face transferuri, au anunțat și ei că vor contesta decizia la TAS. ”Nu putem să fim sancționați de două ori pentru același lucru. Este vorba de fair play-ul financiar, pentru care am fost sancționați deja de UEFA (n.r. - amendă). O să mergem la TAS și o să câștigăm”, a spus Bogdan Mara, director sportiv la CFR Cluj. ●

„CUPA ROMÂNIEI” ● **VOLEI**

CS Municipal Arcada a intrat în Final Four

GHEORGHE ARSENIE
gheorghe@viata-libera.ro

MARIAN CĂPĂȚINĂ
marian.capatina@viata-libera.ro

În sferturile de finală ale Cupei României, formația masculină CSM Arcada și-a respectat statutul de favorită și s-a impus cu 3-0 în partida din deplasare cu United Dej. La fete, CSU Belor a fost foarte aproape de a produce surpriza, CSM Târgoviște având nevoie de eforturi suplimentare în setul decisiv pentru a câștiga la Galați, cu 3-2.

Avertizați și de câteva isprăvi ale celor din Dej în acest sezon, voleibaliștii campioanei CSM Arcada au tratat partida cu multă seriozitate și concentrare, atitudine firească cu care și-au făcut meciul ușor: 3-0 (25-18, 25-21, 25-15).

În primul set, cei de la Unirea Dej au ținut aproape doar până la 6-7, apoi echipa gălățeană s-a desprins: 7-12, 11-15, 12-17, 15-21, 18-25. În al doilea act, replica gazde-

lor a fost mult mai consistentă, formația din Ardeal ajungând să conducă cu 14-13, iar de acolo CSM Arcada a revenit la conducerea ostilităților: 15-16, 16-19, 20-21, 21-25. În al treilea set, cei din Dej au căzut complet după 7-8: 7-13, 10-18, 11-21, 15-25.

Sergiu Stancu, antrenorul principal al echipei gălățene, a început meciul avându-i în teren pe Hernan, Klapwijk, Talpă, Georgiev, Bala, Kollo și „liberoul” Cabrera. Au mai jucat Carrasco și Terzici. Cel mai productiv dintre aceștia a fost și de această dată Niels Klapwijk, realizator a 21 de puncte (eficiență a atacurilor de 67 la sută).

„Știind că nu ne așteaptă un meci ușor, am dorit și am reușit să preluăm frâiele jocului de la început. Este un succes cu care încheiem o primă parte a sezonului în care ne-am păstrat și primul loc în campionat. Astfel, vom intra într-o foarte scurtă vacanță destul de mulțumiți”, a concluzionat antrenorul Sergiu Stancu.

Prin victoria de la Dej, CSM Arcada s-a calificat în turneul final al „Cupei României”, ală-

turi de Dinamo București (3-0 la Timișoara) și SCMU Craiova (3-0 acasă, cu Gloria Buzău). Ultimul „sfert” urma să se joace aseară, după închiderea ediției noastre: Steaua – VM Zalău.

Aproape de o surpriză

Formația feminină CSU Belor a fost aproape de un mare succes, în fața uneia dintre echipele ce alcătuiesc cvartetul fruntaș în campionat de câțiva ani, CSM Târgoviște, după ce a condus cu 2-1 la seturi.

Cespunea antrenorul Bogdan Paul după finalul turului din Divizia A1, că-și dorește ca ascensiunea valorică să fie concretizată și în obținerea de puncte din partidele cu granzii, a fost argumentată prin ce a arătat CSU Belor în acest meci din Cupa României. Disputată într-o atmosferă superbă, cu tribuna plină, partida s-a încheiat cu victoria celor din Târgoviște abia după setul scurt, decisivul: 2-3 (21-25, 25-23, 25-22, 10-25, 7-15).

Deși n-a fost un final victorios, Bogdan Paul, antrenorul principal al echipei gălățene, a fost mulțumit de ce au realizat

pe teren jucătoarele sale. “În pofida faptului că am avut ceva probleme de lot și ne-am prezentat cu efectiv redus, fetele s-au mobilizat exemplar. Cu adversarele din postura de favorite, n-am avut presiunea rezultatului și, în consecință, am realizat un joc curajos, cu multe reușite. A contat mult la momentele noastre pozitive din acest meci și atmosfera în care s-a jucat, încurajările publicului”, a declarat Bogdan Paul.

CSU Belor a început meciul cu: Ivana Radonjici, Corral Bouza, Anamaria Berdilă, Borislava Saykova, Sorina Miclăuș, Talita do Nascimento și „liberoul” Andreea Ispas. Au mai intrat doar două jucătoare, Ana Marisa Radu și Violeta Stan.

După meci, a fost serbarea de final de an a clubului, Moș Crăciun venind cu daruri pentru 900 de persoane, printre care s-au aflat și elevii Școlii Nr. 29, suporteri constanți ai voleibalistelor de la CSU Belor. ●

Viata liberă
online

www.viata-libera.ro Viata ca joc
S
P
R
T

ÎNCĂ UN TROFEU MAJOR PENTRU LIVERPOOL

FOTBAL. Liverpool a câștigat în premieră Cupa Mondială a Cluburilor, sâmbătă, după ce a învins-o în finală pe Flamengo Rio de Janeiro cu scorul de 1-0 (0-0, 0-0), după prelungiri, în finala disputată la Doha (Qatar). Echipa antrenată de Jurgen Klopp (foto), deținătoare a trofeului Ligii Campionilor, s-a impus prin golul marcat de brazilianul Roberto Firmino (99), la capătul unui contraatac purtat de senegalezul Sadio Mane. Finala de la Doha a fost o reeditare a Cupei Intercontinentale din 1981, când Flamengo a obținut victoria. Liverpool, sextuplă campioană a Europei, este în premieră campioană a lumii la nivel de club, după ce a ratat trei șanse, în 1981, 1984 și 2005. În finala mică, Al Hilal Riad, echipă antrenată de românul Răzvan Lucescu, a fost învinsă de formația mexicană Monterrey cu scorul de 4-3 la loviturile de departajare, după ce scorul a fost egal, 2-2, la finalul timpului regulamentar al meciului jucat sâmbătă la Doha (Qatar). Meciul a fost arbitrat de românul Ovidiu Hategan, iar arbitri asistenți au fost Octavian Șovre și Sebastian Gheorghe. ● **M. Căpățină**

Încă o lovitură pentru naționala feminină

HANDBAL. Misiunea echipei naționale feminine de handbal de a se califica la Jocurile Olimpice de la Tokyo devine din ce în ce mai dificilă. Turneul de calificare, în care România va întâlni Norvegia, Muntenegru și Coreea de Nord în

19-22 martie, a fost încredințat spre organizare Muntenegrului, principala adversară pentru a ajunge la Tokyo, în condițiile în care Norvegia este cotate ca principală favorită. Doar primele două clasate se vor califica la Tokyo. ● **M. Căpățină**

www.viata-libera.ro Viața în sănătate
AMINOACIDEM

TĂTĂNEASA, CEL MAI BUN CICATRIZANT

DECOCT. Alantoina conținută în tătăneasă îi conferă acesteia acțiuni de cicatrizare și de reducere a inflamațiilor. S-a constatat că ceaiul de tătăneasă calmează deranjamentele stomacale, tusea și durerile provenite din artrită. Cu toate acestea, folosirea acestei plante în uzul intern a fost interzisă întrucât cercetările au arătat că unele substanțe conținute sunt hepatotoxice și carcinogene. Extern, tătăneasă se folosește ca antiinflamator și cicatrizant pe răni nedeschise. Un decoct se prepară din patru, cinci lingurițe de rădăcină la o cană cu apă. Se recomandă gargara și clătirea gurii în gingivite, stomatite, abcese dentare, pentru cicatrizarea rănilor nedeschise. ● **E.G.**

MUȘETELUL TE SCĂPĂ DE MIGRENE

REMEDIU. Cunoscută în popor și ca romaniță, mușetelul este una dintre cele mai folosite plante medicinale, cu proprietăți antiinflamatoare, antispasmodice și dezinfectante. Infuzia de mușetel ajută la reducerea durerilor de cap, afecțiune frecventă în cazul unei răceli puternice. De asemenea, planta provoacă transpirație, ceea ce duce la scăderea febrei. În combinație cu lămâie și miere, ceaiul calmează senzația de usturime în gât. Prepară infuzia din două lingurițe plantă uscată la 200 ml apă clocotită. Bea două, trei cani pe zi. ● **E.G.**

Remediul care curăță rinichii

EFACT. Ceapa a fost folosită de-a lungul timpului pentru menținerea sănătății sistemului renal datorită proprietăților purificatoare, antibiotice și diuretice pe care le are. În plus, ceapa are capacitatea de a crea o barieră protectoare și de a lupta împotriva daunelor provocate de radicalii liberi și agenții infecțioși. Principala

substanță activă din ceapă, alicina, îi conferă un efect puternic antiinflamator și detoxifiant, îmbunătățind funcția rinichilor, mai ales dacă există acumulare de toxine. Împreună cu vitaminele și mineralele din ceapă, are loc un echilibru între fluidele din corp, menținând sub control nivelul de electroliți. ● **E.G.**

REMEDII NATURISTE PENTRU SINUZITĂ ● EFECT

Cum să tratezi congestia nazală

ELENA GOVAERT
elena.govaert@viata-libera.ro

Inflamația sinusurilor este o adevărată pacoste. Oasele din jurul nasului, ochii și obrajii sunt căptușiți cu membrane care produc mucus, al cărui rol este să umezească și să încălzească aerul inhalat și să filtreze microbi.

Când acestea sunt congestionate și incapabile să filtreze aerul corect, mucusul continuă să se acumuleze, să stagneze și să se infecteze. Tratamentele alocate folosite pentru inflamația sinusurilor includ antibiotice, steroizi, antiinflamatoare și, în unele cazuri, chiar intervențiile chirurgicale. Există, însă, remedii homeopate și pe bază de plan-

te, sprayuri nazale și uleiuri de aromaterapie care contribuie la scăderea inflamației și la o recuperare mai rapidă.

Cidru din oțet de mere

Amestecă 170 de grame de apă caldă cu două linguri de cidru de oțet de mere. Bea din acest amestec și/sau poți face gargară pentru a beneficia de proprietățile sale. Fă acest lucru de două ori pe zi.

Ceai de ghimbir

Pune una, două linguri de ghimbir proaspăt ras într-o cană cu apă fierbinte și las-o la infuzat zece minute. Strecoară și bea ceaiul. Poți adăuga miere dacă dorești. Sunt indicate până la trei cani

de ceai de ghimbir pe zi pentru sinuzită. Ghimbirul este un bun antioxidant, ceea ce îl face eficient în tratarea sinusurilor. Are și proprietăți antiinflamatoare care reduc inflamațiile din pasajele nazale.

Ghimbirul este un antimicrobian natural care va elimina infecția.

Uleiuri esențiale

Amestecă trei, patru picături de ulei esențial de eucalipt, trei, patru picături de ulei esențial de lavandă și trei, patru picături de ulei esențial de lămâie. Pentru a nu irita pielea poți amesteca aceste uleiuri cu unul bază, măsline, cocos, migdale. Cu acest amestec masează-ți gâtul, tâmplele și cea-

fa cu ajutorul degetelor. Respiră adânc pentru a inhala vaporii uleiurilor.

Pentru beneficii maxime, repetă masajul la câteva ore. Uleiurile esențiale din această rețetă sunt decongestionante, antiinflamatoare, antifungice, analgezice și antimicrobiene.

Hrean proaspăt

Unul dintre cele mai simple remedii homemade pentru infecția sinusurilor este hreanul. Rade din hrean o mică parte și inhalează, cu precauție. Vei elimina mucusul și îți vor reveni respirația și mirosul.

Hreanul este un agent antimicrobian ce elimină bacteriile sau fungii care cauzează infecția. ●

EFACTELE ADVERSE ALE CEAIULUI DE SUNĂTOARE

Datorită beneficiilor care îi sunt atribuite, sunătoarea a ajuns în unele țări să aibă mai mult succes decât medicamentele prescrise de medici. Tratamentele cu această plantă au depășit în vânzări medicamentele recunoscute pentru efectul antidepressiv precum prozacul, în special în Germania și în Statele Unite.

Însă puțini sunt cei care știu că sunătoarea nu se folosește în combinație cu tratamentul medicamentos în cazul depresiilor sau al bolilor car-

diovasculare, deoarece poate duce la agravarea acestor afecțiuni. În plus, femeile care iau anticoncepționale orale trebuie să știe că sunătoarea scade efectul acestora. Principalul efect secundar al ceaiului de sunătoare este sensibilitatea la lumina solară pe toată durata tratamentului. Însă mai pot apărea, de asemenea, tulburări gastrointestinale, reacții alergice, oboseală, stare de amețală și confuzie, senzația de gură uscată. ● **E.G.**

CREDITE FĂRĂ GARANȚII
în maxim 24 de ore

Exemplu reprezentativ
Pentru un credit fără garanții în valoare de 1.000 lei pe 3 luni cu o dobândă fixă de 49% pe an, calculată la sold, cu plata lunară a dobânzii și rambursare credit la scadență, comision lunar de administrare credit 9 lei, DAE 79,24%, valoarea totală plătită la finalul creditului este de 1.150 lei.

KROM INVEST
INSTITUȚIE FINANCIARĂ NEBANCARĂ
Alături de dumneavoastră din 2006

Informații suplimentare:
☎ 0236 318 827
☎ 0756 079 930
Sucursala Galați:
Str. Siderugiștilor, bl. SD9D - parter

PUBLICITATE

GĂLĂȚENII TRAG CONCLUZII GREȘITE ● **CONFUZIE**

Crăciunul vine doar pe Brăilei și Domnească

Pe străzile iluminate special de sărbători ar putea să și ningă la un moment dat

Iluminatul festiv, prezent în Galați doar pe bulevardele principale, îi manipulează pe oamenii de rând, unii dintre ei, păcăliți de temperaturile primăvăratice și de absența cu desăvârșire a precipitațiilor specifice iernii, gândindu-se la aparatul de aer condiționat, nicidecum la bradul care ar trebui să-l aștepte pe Moș Crăciun.

Au sunat degeaba la Pompieri

Dezbinare. E unul dintre cuvintele care au făcut carieră în ultimii ani, deși ne-am fi dorit altceva, poate chiar substantive proprii precum St. Tropez, Maldive sau Antalya. Primăria Galați lucrează, din nefericire, la acest așa-zis proiect, anul 2019 fiind primul în care oamenii de rând din municipiu, prinși cu activitățile cotidiene, nu mai știu ce sărbători urmează și dacă e cazul să-și facă planul pentru zilele festive. Câțiva cititori ai „Vieții libere” care locuiesc pe bulevardul George Coșbuc ne-au scris

că s-au temut de un incendiu de proporții: „În primele zile ale lunii, cum stăteam și așteptam să treacă timpul, am văzut că s-a făcut o lumină mare la intersecția Coșbucului cu Brăilei. Am și sunat la Pompieri, dar nu ne-a răspuns nimeni. Apoi, niște prieteni care mai circulă prin oraș ne-au zis că-s luminițe de sărbători.”

„Cum să vină sărbătorile, domnule?”

Contribuabilii susțin că s-au liniștit, așteptând ghirlandele și becuțele speciale și pe strada lor. „Au trecut săptămânile, mâine-poimâine ar trebui să vină Crăciunul, dacă e să ne luăm după oamenii care zic că-s mai informați, dar la noi n-a fost montată nicio luminiță, deci n-are cum să vină sărbătorile, domnule”, ne-a sunat la redacție domnul Vasile, care ia ca reper temperaturile și lipsa zăpezii. „M-oi fi țicnit, dar nici în halul acesta. Deja nu pricep ce naiba caută becurile colorate la rondoul din Țiglina, că am fost într-o zi cu autobuzul prin zonă. Chel-

tuim banii de pomană? Cum să vină Crăciunul, astea-s gogoși, eu deja m-aș interesa de un aparat de aer condiționat, că vine iar canicula aia în câteva zile și n-o mai suport”, l-a completat vecinul acestuia, domnul Cornel.

Așa sunt păcăliți copilașii

Pe de altă parte, concitadinii din zonele semnalizate în spiritul sărbătorilor de iarnă, ca să scape de o presiune financiară greu de tolerat, își plimbă odraslele seara pe strada Siderurgiștilor și în alte cartiere în care funcționează doar iluminatul ordinar, amăgindu-le că reclamele de la televizor au doar scopul de a manipula. Greșesc ei cumva? „Dacă ar fi fost vremea lui Moș Crăciun, nu crezi că ar fi trebuit să avem luminițe și pe aceste străzi?”, încearcă să-i ducă de nas gălățenii pe cei mici, la întoarcere legându-i la ochi pentru a nu fi orbiți de feeria inexplicabilă de pe principalele rute ale orașului. Termenul de feerie, folosit oarecum abuziv, a fost utilizat doar pentru dramatizare. ● **Lumi-Nietzsche**

www.viata-libera.ro Viața ca o glumă

PAMFLETE

ultrascurte

Celelalte povești ale iluminatului de sărbători

● Se cunoaște deja numele angajatului Primăriei Galați care miercuri, 1 ianuarie, la ora 6 a dimineții, va stinge toate luminițele festive din urbe. Funcționăm pe modul economic: nimic nu se pierde, totul se recuperează. Urmează un an complicat. ● Un tânăr din municipiu, premiat la un concurs internațional de fizică, a putut jura că circulă cu Mașina Timpului: „Am fost pe Domnească, fosta Republicii din vremea comunismului, am trecut pe lângă Târgul de Crăciun din Grădina Publică, apoi am urcat spre Coșbuc. Practic, în cincisprezece-douăzeci de minute, am reușit să schimb anotimpurile. De la iarna din valea orașului, că se și mergea foarte greu, am ajuns aproape de luna mai, pe lângă Eternitatea. E fascinant!” ● Ulterior, bărbatul credea că este martorul unui miracol, însă a fost informat că cauzația greoaie din centru este cauzată de lucrările la carosabil, nicidecum de fenomenele meteo hibernale. ● **Beculet's Do It**

pamflet în versuri

UN domn GREȚOS

SUBMARIN COSORESCU

domnul grețos mă hârcâie la cap cu glasnică urlată, de suină, pute-a venitul minim garantat, a tată-clovn și-a mamă (h)eroină,

a șleahță, și-a țicneală, și a gang, și a durere-n pușcă și la bască – și-l rog așa: te rog frumos, monșer, oare nu vrea (u)râtul tău să pască ?

nu vrea să-l ducă nenea unde-i nap și jir și ghindă...(și celebra zoaie, să nu te-neci)...fii înțelegător și grohăie-n lătură, nu-n tramvaie !

tălâmbul râde, mă scanează dens, cu instrumente paricopitate: se umflă-n falcă, îmi promite caft – și-și zvârle guițarea mai departe !!!

Vocea cetățeanului, vocea politicianului

GALAȚIUL ÎN IMAGINI

● Aproape toate supermarketurile din Galați vor fi închise în prima zi de Crăciun

● Bogdan Dumitrescu, președintele Plus Galați, va candida la șefia Consiliului Județean, funcție ocupată de Costel Fotea de la PSD

Autobuzul Moșului își merită numele

CONSTATARE. La finalul unui an în care problemele din transportul în comun din Galați au fost nenumărate (din acest punct de vedere, pare să fi fost un an chiar fără precedent), se pune în mișcare vehiculul botezat „Autobuzul lui Moș Crăciun” (foto). Se poate spune că este

pentru prima dată când acesta își merită cu prisosință porecla. Sau numele. În mai toate lunile lui 2019, prin stații s-a auzit aruncată printre dinți întrebarea plină de venin: „Auzi, oare când vin autobuzele lui Moș Crăciun, al vieții și al aventurii? Stau de juma' de oră aici!” La mulți ani! ● **Mișmaș Crăciun**

NINSORI ȘI VÂNT, DE DUMINICĂ PÂNĂ MARTI SEARĂ

ALERTĂ. Administrația Națională de Meteorologie a emis o informare meteo de ploi puternice, vânt și ninsori la munte, valabilă de duminică până marți. În Maramureș și Transilvania se anunță precipitații mixte. Potrivit unei informări meteo de duminică, începând de la ora 20,00 până marți seară va ploua temporar în cea mai mare parte a țării. Ploile vor fi mai frecvente în vest, nord-vest și centru unde local, îndeosebi în zonele de deal, se vor cumula cantități de apă ce vor depăși 20...30 l/mp. Din noaptea de luni spre marți (23/24 decembrie) în Maramureș și Transilvania și trecător în nordul Moldovei și Dealurile Crișanei se vor semnala și precipitații mixte. Vântul va avea intensificări locale și temporare în majoritatea regiunilor, cu viteze mai mari (în general de 55...60 km/h) în regiunile sud-vestice și pe spații mai restrânse în centrul teritoriului, iar în noaptea de duminică spre luni cu precădere pe litoral și în bazinul vestic al Mării Negre. În zonele montane, treptat, începând din seara de luni, 23 decembrie, vor predomină ninsorile și se va depune strat nou de zăpadă, mai consistent în Munții Banatului și vestul Carpaților Meridionali. În special pe creste, vor fi rafale ale vântului de peste 80...90 km/h, ninsoarea va fi viscolită, iar temporar vizibilitatea va fi redusă. ● **T.M.**

Monede de aur găsite în timpul unor săpături

30 DE ANI DE LA REVOLUȚIA DIN 1989 ● **DECLARAȚII**

„Vrem ca vinovații să fie aduși în fața justiției“

TEODORA MIRON
teodora@viata-libera.ro

Președintele Klaus Iohannis a declarat, duminică, la evenimentul organizat cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la Revoluția Română din 1989, că „eroii au transformat un vis în realitate” și că românii vor să știe adevărul despre Decembrie 1989 și ca vinovații să fie aduși în fața justiției.

„Suntem aici pentru a marca cea zi din istorie când eroii au transformat un vis în realitate. Suntem aici să deplângem împreună pierderea fiilor și fiicelor națiunii care nu au cunoscut libertatea, dar au murit pentru ea. Suntem aici pentru că avem datoria să rememorăm izbânda unei generații pe care s-a clădit România europeană, astfel încât noi să putem trăi astăzi liberi și teferi între hotarele țării noastre. Aerul cald de afară aduce cu aerul libertății respirat acum 30 de ani. În preajma acestui loc, aerul din 1989 era însă înțesat de fum și de strigătele oamenilor, străbătut de văjăitul gloanțelor și de urletul mașinilor de luptă. În timp ce în jurul nostru Cortina de Fier se ridica, lăsând oamenilor din Polonia, Ungaria, Germania Democratică, Cehoslovacia și Bulgaria șansa de a fi liberi, jugul opresiunii comuniste din România sfida realitatea cu prețul unor crime copleșitoare”, a spus Klaus Iohannis.

El a mai afirmat că, după șase zile de lupte sângeroase la Timișoara și în alte locuri, „miracolul s-a săvârșit la București”.

„Luptând împotriva tiraniei, românii s-au eliberat printr-o revoltă anticomunistă de proporții. O voce a libertății de la Radio Europa Liberă rostea în acele zile premonitoriu: <Este un început în tot sfârșitul>. Umăr la umăr,

● Evenimentele din decembrie 1989 au fost evocate la mai multe evenimente organizate duminică

mânați de arzătoarea dorință a libertății, tinerii care au ocupat străzile Bucureștiului și au ridicat cu brațele goale baricade în calea tiraniei pronunțau în cor un jurământ de credință: „Vom muri și vom fi liberi!”. Era credință în viitor și credința le-a dăruit forța de a birui. În Piața Universității, la Piața Romană, la Casa Presei Libere, în Piața Victoriei și în multe alte locuri din orașul acesta care a văzut deopotrivă noaptea și ziua speranței s-a vărsat sângele fraților noștri morți pentru libertate. Așa s-au despărțit românii de tiranie. Și românii au fost, în sfârșit, liberi și demni în fața lumii întregi! Alungând un dictator odios, ei alungau de fapt minciuna, teroarea și frica

din sufletele, din casele și din țara lor”, a adăugat șeful statului.

El a mai spus că se înclină cu recunoștință și profund respect, în numele statului român, în memoria eroilor și martirilor noștri care au pierit doborâți de bastoane, secerăți de gloanțe, striviți de TAB-uri, uciși de cumplita ură dezlănțuită a unui regim criminal.

„Fac astfel un apel către toți românii, cu ocazia marcării Zilei Victoriei Revoluției Române și a Libertății, să vorbim clar și răspicat despre Revoluția din Decembrie 1989. Revoluția anticomunistă a existat, la fel cum și regimul comunist a mutilat destinul acestei țări! Să lăsăm adevărul să iasă la lumină și să nu îl ocolim!

De o parte a fost iubirea de țară, apărata de eroii și martirii noștri, iar de cealaltă parte au fost ura și tirania în mâinile unui dictator și ale acoliților săi. Doar asumând cu claritate ce a fost bun, dar și ce a fost rău, vom putea construi o țară dreaptă. Am spus deseori că vrem să știm adevărul despre Decembrie 1989, vrem ca vinovații să fie aduși în fața justiției. Vrem dreptate”, a mai afirmat președintele Iohannis.

El a menționat că societatea are nevoie să se vindece, pentru că România normală, sigură, prosperă și predictibilă are nevoie de adevăr! Generațiile viitoare au nevoie de acest act de dreptate, pentru că doar din dreptate răsar spiritul liber. ●

solemn

Klaus Iohannis a depus jurământul pentru al doilea mandat de președinte

TEODORA MIRON
teodora@viata-libera.ro

Klaus Iohannis a depus, sâmbătă, la Parlament, jurământul de președinte al României pentru noul mandat de cinci ani. La ședință participă premierul Ludovic Orban și patriarhul Daniel.

„Jur să-mi dăruiesc toată puterea și priceperea pentru propășirea spirituală și materială a poporului român, să respect Constituția și legile țării, să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială

a României. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”, este jurământul depus de Klaus Iohannis în fața parlamentarilor. Jurământul a fost precedat de discursul președintelui CCR, Valer Dorneanu, care a prezentat hotărârile de validare a alegerilor prezidențiale. De asemenea, patriarhul BOR, Daniel, a binecuvântat

investitura președintelui României. Mandatul Președintelui României este de 5 ani și se exercită de la data depunerii jurământului. Constituția prevede, de asemenea, că președintele României își exercită mandatul până la depunerea jurământului de președintele nou ales. ●

ANCHETĂ. Polițiștii din Inspectoratul de Poliție Județean Călărași au făcut 13 percheziții domiciliare la locuințele unor persoane bănuite că au obiecte ce fac parte din patrimoniul cultural național. La percheziții s-au găsit 13

monede din aur de câte 6 grame, cu vechimea de peste 100 de ani. Se pare că monedele au fost găsite cu ocazia unor săpături pentru introducerea unei conducte de gaze. Ulterior, cei bănuți au încercat să vândă monedele. ● **T.M.**

carnet cultural

ROXANA ARTENE PENCIU

EXPOZIȚII

- **Muzeul de Artă Vizuală** Expoziția "Fragmente în timp. Grafică românească din secolul XX".
- **Sala "Nicolae Mantu" a Galeriilor de Artă** "Salonul de iarnă al artiștilor plastici gălățeni".
- **Muzeul de Istorie - Lapidarium:** Expozițiile: "Școlile comunităților etnice din Galați", "Repere arheologice la Dunărea de Jos", "Civilizația tradițională din sudul Moldovei", "Uniforme militare românești din secolul al XX-lea", "Ambient românesc - ambient european, a doua jumătate a sec. al XIX-lea - începutul sec. al XX-lea", "O lume văzută prin obiectivul aparatului foto", "Moda vestimentară ilustrată în fotografii. Din atelierele fotografilor gălățeni de altădată".

- **Casa Memorială "Costache Negri" (comuna Costache Negri)** Expozițiile "Ambient românesc - Ambient european: Conacul de la Mânjina", "Un diplomat român la Constantinopol: Costache Negri".
- **Casa Rurală "Ion Avram Dunăreanu" (comuna Suhurlui)** Expoziția "Ambient tradițional românesc".
- **Casa "Hortensia Papadat-Bengescu" (comuna Ivești)** Expoziția "Personalități iverșene".
- **Casa Colecțiilor (Galați) și Casa "Cuza Vodă"** Închise temporar.
- **Muzeul Istoriei, Culturii și Spiritualității Creștine** Expoziția "Mozaic etnic în lumea satului".

- **Complexul Muzeal de Științe ale Naturii "Răsvan Angheluță"** Expozițiile: "Vis de iarnă", "Minerale și asociații minerale din România", "Un veac de zoologie în România. Amintiri despre viitor". "Cochilii, nestemate ale mării", "Pe culmile Carpaților", "Tentacule și tentacule", "Itiofauna bazinului hidrografic al cursului inferior al Dunării", Grădina Botanică, Acvariul și Observatorul Astronomic - Planetariu.

BIBLIOTECI

- **Biblioteca "V. A. Urechia"** Luni - vineri: 9,00 - 17,00, sâmbăta închis, duminica deschis de la 8,00 la 13,00.
- **Biblioteca Franceză "Eugene Ionesco"** Închisă.

tel. utile

Dispecerat Urgențe	112
Ambulanță non-stop (VITAL MED)	0236/462222
Inspectoratul pentru Situații de Urgență (ISU)	0236/460441
Inspect. Jud. de Poliție	0236/407000
Poliția Transporturi	0236/418460
Secția 1 de Poliție	0236/419966
Secția 2 de Poliție	0236/460854
Secția 3 de Poliție	0236/413400
Secția 4 de Poliție	0236/468490
Secția 5 de Poliție	0236/416945
Serviciul Teritorial al Poliției de Frontieră Galați	0236/491066
Centrul de prevenire și consiliere antidrog	0236/461800
Jandarmi	0236/334152
Poliția Locală	0236/314000
Prefectură	0236/462739
	0236/460330
Consiliul Județului	0236/411099
Primărie	0236/307775
Garda de Mediu	0236/311333
	0236/413170
ECOSAL PREST	0236/312282
Informații CFR	0236/460643
Rezervare bilete tren	0236/496000
Protecția Consumatorului	0236/413929
Starea Civilă	0236/307747
Dispecerat iluminat public	0751/586462

DERANJAMENTE - INTERVENȚII:

CALORGAL:	dispecerat - 0236/311018
	0236/473100/120
	relații cu publicul - 0236/473151
APĂ CANAL:	dispecerat - 0236/463294
	0236/473380
DISTRIGAZ SUD (Galați)	021/9281
ELECTRICA (Galați)	929

SPITALE

Spitalul De Urgență	0236/301111
	0236/301112
Spitalul Psihiatrie	0236/479401
Boli Infecțioase	0236/334022
	0236/334032
Spitalul De Copii	0236/469849
	0236/469100
Spitalul Militar	0236/423983
Spitalul TBC	0236/460712
	0236/460713
Spitalul CFR	0236/475678
	0236/475768
	fax 0236/411613
Maternitatea Municipală	0236/413131
	0236/412301
FARMACII NON-STOP:	
Hygeia (vizavi de Spitalul Județean)	0236/473013

portret

Dinastia Romanov

Alexandru I, țar al Rusiei: 1801-1825

VIRGIL GURUIANU
redactie@viata-libera.ro

Alexandru I, din dinastia Romanov (născut 22 decembrie 1777 - decedat 19 noiembrie 1825) a fost educat de bunica lui, Ecaterina cea Mare, în spiritul iluminismului. Aceasta l-a numit succesor la tron, dar a preluat puterea abia la moartea tatălui lui, Pavel I [la 12 martie 1801].

Napoleon I angajase Franța într-un lung șir de războaie care au exprimat tendința de expansiune a burgheziei franceze, dorința acestuia de a înlătura din viața continentului burghezia engleză și de a obține supremația economică și politică în Europa. La aceasta se adaugă și politica ostilă Franței, dusă de monarhia Europei, precum și dorința de glorie a împăratului Napoleon I și a mareșalilor lui.

La 2 decembrie 1805, Alexandru I a participat la bătălia de la Austerlitz, dar a fost înfrânt de Napoleon I.

În 1806, a decretat „Blocada Continentală”, prin care statele aliate împăratului francez se angajau să întreprindă comerțul cu Anglia.

Învinsă la Eylau și Friedland [în 1807], Rusia a fost nevoită să renunțe la Pacea de la Tilsit [1807], prin care Alexandru I se angaja să respecte Blocada Continentală. Țarul nu s-a conformat, motiv pentru care Napoleon I a declanșat, în 1812, Marea Campanie din Rusia, terminată dezastruos pentru Franța.

În 1813 a avut loc bătălia de la Leipzig, numită și „Bătălia Națiunilor”, în care Napoleon a fost înfrânt și nevoit să abdice și să se retragă în insula Elba.

Reprezentanții puterilor învingătoare [Anglia, Austria, Prusia, Rusia] reunii la Viena [în 1815] au urmărit să impună Europei un regim politic care să anihileze efectul revoluției și al ocupației franceze.

Menținerea echilibrului european și restaurarea vechilor regimuri au constituit ideile călăuzitoare ale actului final adoptat de Congres.

La Viena au fost puse bazele Sfintei Alianțe, din care a făcut parte și Alexandru I și care avea ca scop

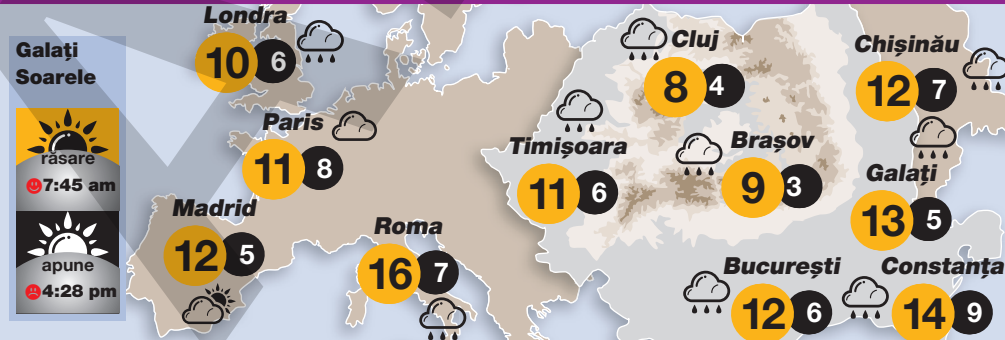
înăbușirea oricărei încercări de reformă pe continentul european.

Monarhii semnatori ai acestui act se obligau „să-și acorde în orice loc și prilej asistență, sprijin și ajutor”. Rusia ocupa Finlanda și cea mai mare parte din Polonia.

În timpul domniei lui Alexandru I, a avut loc Războiul ruso-turc, încheiat cu Pacea de la București [în 1812] prin care Moldova a fost obligată să cedeze Rusiei Basarabia [teritoriul dintre Prut și Nistru].

Alexandru I a fost înmormântat la Catedrala „Sf. Petru și Pavel” din Sankt Petersburg, orașul său natal. ●

meteo 23 decembrie România & Europa

PLOAIE. Astăzi, sunt preconizate averse. Potrivit meteorologilor, temperatura va atinge valoarea maximă de 13 grade Celsius, iar pe timpul nopții, mercurul în termometre va coborî până la circa 5 grade Celsius. Sunt șanse de precipitații spre după-amiază, de circa 60 la sută. Vântul va atinge o viteză de până la 24 kilometri pe oră. Presiunea atmosferică va oscila în jurul valorii de 742 mm coloană de mercur, iar umiditatea nu va depăși valoarea de 88 la sută. ● [surse online](#)

www.viata-libera.ro

Viata din carnet

AGENȚIA

decembrie

23

cronologie

- **1918** Se naște JOSE GRECO (m. 2000), dansator și coregraf spaniol.
- **1930** Încetează din viață, la Galați, CONSTANTIN Z. BUZDUGAN (n. 1870 în satul Coasta - Lupii, comuna Nicorești, județul Galați), publicist, scriitor.
- **1931** Se naște GEAVIT MUSA (m. 2010), fizician, membru corespondent al Academiei Române.
- **1936** Se naște ȘTEFAN HURMUZACHE, istoric, arhivist.
- **1938** Se naște BOB KAHN, informatician, inginer, inventator american. A inventat „Vinton - Cerf” - un protocol al comunicării pe Internet, ca parte a „Transmission Control Protocol (TCP/IP)”.
➤ **1954** Se naște, la Galați, SERGIU DUMITRESCU (m 2016), sculptor, membru al UAPR - Filiala Galați.
- **1973** Încetează din viață GERARD PIETER KUIPER (n. 1905), astrofizician american.
- **1984** Intră în funcțiune traseul Semănătoarea - Crângăși al metroului bucureștean.
- **1986** Încetează din viață EUGENIA POPOVICI (n.1914), actriță de teatru și film.
- **1989** Personalități politice, diplomatice și culturale din întreaga lume, printre care George Buch, președintele SUA, Francois Mitterand, președintele Franței, Hans Dietrich Genscher, ministru de Externe al Germaniei, Manfred Wornier, secretar general al NATO, Margaret Thatcher premierul britanic, au salutat înlăturarea dictaturii și au exprimat sprijinul pentru instaurarea democrației în România.
- **2007** Încetează din viață OSCAR PETRESCU (n.1925), pianist, compozitor canadian de muzică de jazz.
- **2013** Încetează din viață IOAN CADAR (n. 1946), artist plastic. V.G.

CERNAVODĂ	60 CM	-3 cm	GALAȚI	178 CM	0 cm
HĂRȘOVA	145 CM	-5 cm	ISACCEA	150 CM	0 cm
BRĂILA	173 CM	-1 cm	TULCEA	109 CM	-2 cm

filmul zilei

LUNI, 23 DECEMBRIE

TURNUL ÎNTUNECAT

PRO TV. ora 20:30

acțiune, aventuri, fantastic, horror, SF, western, 2017, SUA

● **Cu: Kathryn Winnick, Matthew McConaughey, Idris Elba, Jackie Earle Haley, Abbey Lee** Captiv într-un peisaj deșertic dintr-un dezolat univers paralel, ultimul pistolar, Roland Deschain, duce o nesfârșită luptă cu Walter O'Dim, alias "Omul în negru". Acesta urmărește să distrugă Turnul întunecat, elementul-cheie care menține Universul laolaltă, iar singurul care-l poate împiedica este Roland.

program TV luni 23 decembrie

TVR 1	PRO TV	ANTENA 1
07:00 Matinal	07:00 Știrile Pro Tv	07:00 Observator
10:00 Ca'n viață	10:30 Vorbește lumea	08:00 Neatza cu Răzvan și Dani cu Dani Oțil și Răzvan Simion
11:00 Teleshopping	13:00 Știrile Pro Tv	12:00 Observator
11:30 Yanxi, palatul suspinelor (R) China, Dramă, Istoric	14:00 Lecții de viață „Lecții de viață” este o emisiune care prezintă diverse situații inspirate din viața reală a familiilor, în care se va pune accent pe povești de iubire, dorință, lăcomie, minciună sau violență.	14:00 Trei băieți isteți SUA, Comedie
12:30 Toate-s vechi și 9-s toate	15:00 La Măruță	16:00 Observator
13:00 1989 - Decembrie Roșu (R)	17:00 Știrile Pro Tv	17:00 Acces direct cu Mirela Vaida
14:00 Telegazeta	18:00 Ce spun românii	18:50 Ajut eu!
14:55 Vorbește corect!	19:00 Știrile Pro Tv	19:00 Observator
15:10 Maghiara de pe unu	20:30 Turnul întunecat SUA, Acțiune, Aventuri, Fantastic, Horror, SF, Western	20:00 Dennis, pericol public SUA, Comedie, Familie
17:00 Banii tăi	22:15 Ninja SUA, Acțiune, Crimă, Dramă, Thriller	22:00 Greu de pensionat 2 (R) SUA, Acțiune, Comedie, Crimă
17:35 Yanxi, palatul suspinelor China, Dramă, Istoric	00:00 Știrile Pro Tv	00:00 Trei băieți isteți (R) SUA, Comedie
18:35 Nadine	00:30 Greu de ucis 2 (R) SUA, Acțiune, Thriller	02:00 Observator (R)
19:30 30 de ani în 30 de episoade	03:00 Vorbește lumea (R)	03:00 În puii mei
19:40 Sport Meteo		03:30 Acces direct (R) cu Mirela Vaida
20:00 Telegazeta		05:00 Intrusul Turcia, Acțiune, Crimă, Dramă, Mister, Thriller
21:00 România 9		06:00 Observator
22:00 Down the Road. Aventura		
23:00 Cadoul de Crăciun		
23:35 Familiile regale din Balcani		
00:35 Nadine (R)		
01:30 Cadoul de Crăciun (R)		
02:00 Videograme dintr-o revoluție (R)		

KANAL D	HBO	TVR 2
07:30 Teleshopping	06:00 Interstellar: Călătorind prin univers	07:00 Iubire dincolo de timp (R) Brazilia, Dramă, Romantic
08:15 Pastila de răs	08:50 Scurtmetraje Disney - I	08:00 Oanapp (R)
08:45 Teleshopping	09:20 Tânărul Sheldon - I II, Ep. 7	09:00 Documentar 360° Geo (R)
09:15 Dragoste și ură Turcia, Dramă	09:45 Crăciunul pentru îndrăgostiți	10:00 Mic dejun cu un campion (R)
11:00 Puterea dragostei	11:15 Regele Leu Aceasta este extraordinara poveste a lui Simba, un pui de leu ce va deveni rege și care își caută destinul în marele Cerc al Vieții.	11:00 În direct cu viața (R)
12:00 Știrile Kanal D	12:45 Alpha	12:00 Telegazeta TVR 2
13:00 În căutarea adevărului	14:25 Pe platourile de filmare - XVI, Ep. 51	12:40 Teleshopping
15:00 Pilot înăscut SUA, Acțiune	14:55 Răzbunătorii: Sfârșitul jocului	13:00 Cultura minorităților MotorVlog (R)
17:00 Puterea dragostei	17:55 Batwoman - Ep. 1	14:00 Documentar 360° Geo
19:00 Știrile Kanal D Știrile Kanal D conectează zi de zi telespectatorul la realitățile sociale, economice, politice și mondene, din perspectiva omului și pentru omul obișnuit.	18:40 Coșmarul dinaintea Crăciunului	15:00 Oanapp (R)
20:00 Gülperi	20:00 Materile întunecate - Ep. 8	16:00 Iubire dincolo de timp Brazilia, Dramă, Romantic
23:30 Cash Taxi (R)	21:05 Moromeții 2	17:00 România... în bucate
01:00 Știrile Kanal D (R)	22:55 Călugărița: Misterul de la mănăstire	17:40 În direct cu viața
02:00 Puterea dragostei (R)	00:35 Gran Torino	18:45 Sport
04:30 În căutarea adevărului (R)	02:30 8 MM	19:00 Telegazeta TVR 2
06:00 Teleshopping (R)		19:35 E vremea ta!
06:30 Pastila de răs		20:00 Câștigă România! Vremea speranței
06:45 Știrile Kanal D (R)		22:45 Colind Paula Seling
		23:00 Secrete de război SUA, Documentar
		00:00 Câștigă România! (R)
		01:10 Craciun fericit domnule Lawrence! (R)

remember

Andrei Tupolev (1888-1972)

Inginerul rus Andrei Tupolev s-a născut pe 10 noiembrie 1888. După absolvirea cursurilor inferioare, la Tver, a optat pentru două universități: Școala Tehnică Imperială din Moscova și Institutul pentru Căi Ferate. Admis la ambele, a ales-o pe prima, unde, în 1909, a început să studieze aerodinamica sub îndrumarea lui N. E. Zhukovski. În această perioadă, a conceput unul din primele tuneluri experimentale de vânt din lume, care a condus la crearea unui laborator aerodinamic în cadrul instituției la care studia. În 1911, a fost acuzat de participare la activități revoluționare.

Și-a putut relua studiile de abia în 1914, pe care le-a încheiat în 1918 devenind inginer-mecanic cu o teză despre avioanele capabile să decoleze și să aterizeze pe apă. Din 1929, a lucrat la Institutul de Aero- și Hidro- Dinamică din Moscova, unde, printre altele, a proiectat bombardierul TB-1. Un model îmbunătățit, numit TB-3, a reușit să aterizeze, în 1937, la Polul Nord. La 21 octombrie 1937, a fost acuzat de sabotaj și arestat. A lucrat însă în continuare la noi modele de avioane într-o așa-numită „șarășka”, nume neoficial dat laboratoarelor secrete de cercetare și experi-

mentare în sistemul lagărelor de muncă ale Gulagului sovietic. În 1940 a fost condamnat la 10 ani de închisoare. În această perioadă a conceput modelul Tupolev Tu-2. A fost eliberat în 1944 și reabilitat în 1955. A proiectat noi modele de avioane, printre care Tu-95 și Tu-16. S-a remarcat și în producția de avioane comerciale, prin modelul Tu-104, primul avion cu reacție sovietic de pasageri și al patrulea avion comercial cu reacție din lume, intrat în serviciu în anul 1956. A fost răsplătit cu premii și decorații. A încetat din viață la 23 decembrie 1972. ● V.G.

horoscop

23 decembrie

CAPRICORN

22 decembrie - 19 ianuarie

Recomandarea pentru azi este să vă relaxați, pentru a evita epuizarea.

VĂRSĂTOR

20 ianuarie - 18 februarie

Sunteți nevoit să faceți mai multe drumuri scurte.

PEȘTI

19 februarie - 20 martie

Atenție la ce sume de bani cheltuiți!

BERBEC

21 martie - 20 aprilie

S-ar putea să întâmpinați probleme financiare. Dar nu vă demoralizați!

TAUR

21 aprilie - 21 mai

Este o zi bună pentru planuri de viitor, în legătură cu o afacere.

GEMENI

22 mai - 21 iunie

Este recomandat să evitați discuțiile în contradictoriu.

RAC

22 iunie - 22 iulie

Astăzi, se anunță colaborări ce îți pot aduce câștiguri financiare pe termen lung.

LEU

23 iulie - 22 august

S-ar putea să aveți dificultăți pe plan sentimental.

FECIOARĂ

23 august - 21 septembrie

Puteți avea succes în activitățile intelectuale și sociale.

BALANȚĂ

22 septembrie - 22 octombrie

Se anunță plecarea într-o călătorie care îți schimbă planurile.

SCORPION

23 octombrie - 21 noiembrie

Vă sfătuim să nu vă faceți un plan pentru astăzi.

SĂGETĂTOR

22 noiembrie - 21 decembrie

Astăzi, este recomandat să te ferești de profituri rapide.

www.viata-libera.ro
Viața din carnet
AGENDA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Galați, str. Domnească nr. 68

redactie@viata-libera.ro

SECRETARIAT	0236/460620, fax 0236/471028
BIROU COORDONATORI	0372/363643
REDACȚIE	0372/363631, 0372/363633
SPORT	0372/363628
TEHNO	0372/363626
PUBLICITATE	0236/460719
MICA PUBLICITATE	0372/363615
DIFUZARE	0236/460395

Cristina COCU
ManagerCONȘILUL EDITORIAL
Gabriela CREȚU
Director generalAnca SPĂNU
Redactor șef adjunctDan Cătălin PREDESCU
Editor Coordonator

SOCIAL-EVENIMENT: Roxana ARTENE PENCIU, Remus BASALIC, Victor CILINȚĂ, Mariana CONSTANDACHE, Teodora MIRON, Elena GOVAERT

ECONOMIC-ADMINISTRAȚIE: Ovidiu AMĂLINEI, Cristinel LUCA, Anca MELINTE, George MARINESCU.

SPORT: Marian CĂPĂȚINĂ, Sonia BACIU, Gheorghe ARSENIU.

ONLINE: Monica ZANET, Valentin CHIȚU.

FOTO: Bogdan CODRESCU

REDACTORI COLABORATORI: Alina Comșa DURBACĂ, Dănuț LUNGU, Virgil GURUJANU, Dan PLĂEȘU, Ion ZIMBRU, Gheorghe GURĂU.

DEPARTAMENT CALCULATOARE: Camelia LUPU, Adrian BARBU.

DTP: Lili CRĂCIUN, Cătălin PARAIPAN, Tiberiana PRISACARIU.

CORECTURĂ: Ramona COTĂRLET, Persida Vanda ONEA (C.M.), Andra FRĂȚIMAN.

MARKETING PUBLICITATE: Veronica COSMA, Cătălin BĂRCAN, Mihaela CĂRLESCU, Ana BARBU, Dorina AXENTE.

DIFUZARE: Aurora RADU, Vasilica BĂLAN, Veronica POPA.

DESIGN CONCEPT

Cristian Lipan (www.lipandesign.ro)

Tipar realizat la TIPOART IDEA STUDIO - București, Tel. 0723 531 624.

Copierea oricăror elemente grafice sau editoriale ale acestei publicații va fi sancționată prin lege

COTIDIAN INDEPENDENT®
MARCA ÎNREGISTRATĂ
auditat de Biroul Român de Audit al Tirajelor, membru al Biroului Internațional de Audit al Tirajelor

ISSN 1221-4914

48.000 DE CITITORI ZILNIC

Publicație ce beneficiază de rezultate de audiență conform Studiului Național de Audiență măsurate în perioada noiembrie 2014 - mai 2016

CERTIFICAT ISO 9001 ȘI 14001

glume

Vasile Ghica

1 - Moș Ioane, ce nume are vaca asta frumoasă?
- N-are niciun nume, dar noi îi zicem Florica.

2 Dirigintele clasei a V-a către cei 30 de elevi ai clasei lui:
- Hei! Potoliți-vă! Voi sunteți 30 de nebuni, iar eu unul singur.

integramă

Mâncare de sărbători

	Manuale	...	Fertil	Un om inactiv
	Sublocotenent	...	Promis celor credincioși	
Gh. Gurău	Scrieri epice			
	Bătăi de picioare			
Gătutul în popor	Teren de joacă			
Grup de copii	Urma pe apă			
			Cap de serie!	
			lubitul mamei	
Coadă de ciocârlie!		Secvență dramatică		Sacii
Tăiată plângând		Cea de față		Casă de vânzare
		Luate în brațe!		Realizat prin suprapunere
		...		
Maria Jianu		Lat în spate		
O jumătate de ceas!		A răscoli pământul		
		Intră în apărare		
		Timp de secerat!		
Întunecați la față			Centrul cercului!	
O grămadă de paie			Curte la parter!	
		Coaptă pe plită		
		Tunică!		
Cută la pantalon!		Atras cu ceva de rău		

sudoku

Completați fiecare grilă cu toate cifrele de la 1 la 9, astfel încât acestea să se regăsească o singură dată atât în ariile de câte 9 căsuțe delimitate grafic în interiorul grilei, cât și pe fiecare linie și coloană a grilei. (Mihai Tufă)

3					6			
		7	9		4			
		1				5		2
			4	6				
5						1	7	
	8	9					5	
4				7	6			
	6			2	9			4
	3							8

		9	8		1			
1								3
				2		6	4	
5	1					8		
			4	3	2			
3			9					7
	4						9	
			5	3				1
8		7		6				

rebus

O anecdotă în careu

Ei: -Vecinul mi-a zis că are două amante și nevasta habar nu are!
Ea: -....?

(La o dezlegare corectă în căsuțele marcate cu raster aflați continuarea dialogului)

● **ORIZONTAL:** 2) Perioade istorice – Must care se scurge de la sine. 3) Care nu sunt ficși din fire – Primele la muncă! 4) Nerealizat în viață – Arătat cu degetul. 5) La intervale mari de timp – Cântece de leagăn. 6) Codașe la canoe! – Și-au pierdut bunăstarea avută. 7) Măsoară mecanic trecerea timpului – Noul...de la început. 8) Încuiate pentru apărarea casei – Expunerea corpului gol la soare. 9) Mici...la ochiuri – Bolnav la pat (reg.).

● **VERTICAL:** 2) Răcirea cerealelor din siloz – Jandarmul lumii, pe scurt. 3) Nu-i deloc frumoasă... - A se instrui...ca la carte. 4) Culegătoria unei tipografii – Efecte de început! 5) Ițe! – Piticul satului. 6) Trage cu încordare – Nu-s prea vorbărețe... 7) Femeia de la șatră – Cadou dat la ocazie. 8) Decisiv pe extreme! – Vrednică de plâns (reg.). 9) Momeli pentru pescari – Sabia sergentului de stradă. (Mihai Gherasim)

rețeta zilei

Salată cu fasole verde și paste

INGREDIENTE. 1 cutie spaghete, 250 g fasole verde, 3-4 roșii, 1 borcan mic filé de anșoa

PREPARARE: În vase separate se pun la fiert pastele și fasolea curățată de capete sau doar bine spălată. Immediat ce pastele

sunt fierte, se scurg și se amestecă imediat cu fileurile de anșoa și uleiul din borcan. Se amestecă și se lasă așa până la adăugarea restului ingredientelor. Roșiile se taie mărunt, fasolea se scurge de apă în care a fiert și se amestecă delicat cu pastele. Nu este nevoie de sare căci fileurile de anșoa au destulă. ● **A.F.**

www.viata-libera.ro Viața caleidoscop

MAGAZIN

tv mania

Vocea (ipocriziei la) Pro TV

ANCA MELINTE
ancam@viata-libera.ro

● **Ce faceți cu câștigătorii?** George Aghinea n-a fost suficient de bun pentru a concura în finala concursului unde „doar vocea contează”, dar a fost suficient de bun pentru a fi „invitat special” să cânte în aceeași finală. „V-am provocat să alegeți concurentul preferat dintre cei care au fost eliminați în etapa confruntărilor, și în topul preferințelor voastre a fost George Aghinea”, a anunțat Pavel Bartoș. Nu știu ce s-ar fi întâmplat dacă Aghinea ar fi ajuns în finală cu Dragoș Moldovan, noul câștigător la „Vocea României”.

Însă Vocea ipocriziei de la Pro Tv are multe de spus. Mi-a atras atenția Tudor Chirilă care, în ediția trecută, explica: „Muzica nu înseamnă să câștigi concursuri, ci să o faci. Câștigul pe termen scurt la «Vocea României» înseamnă 100.000 de euro, o lună de publicitate și orgoliul de a fi luat marele trofeu. Nu foarte mulți câștigători au făcut lucruri extraordinare, iar mulți sunt bine fără să fi câștigat”.

Și a continuat, vineri seară, Smiley: „Sunt foarte mulți oameni care ne întrebă dom'le, dar ce faceți cu ei după «Vocea României». Întrebarea nu e ce facem noi cu ei, întrebarea e ce faceți voi cu ei! Pentru că nu e de ajuns să-i votați, să-i urmăriți la tv, după care, după două luni, să uitați cine-a câștigat! Aveți grijă ce faceți cu ei după aia!” ●

30
ani
de activitate
1989=2019

Viata
libera

30
ani
Stiri
de ultimă oră
la prima oră!

COTIDIAN INDEPENDENT / GALAȚI, ROMÂNIA / ANUL XXXI, NR. 9199 / 24 PAGINI, 2 LEI

ÎNAINTE DE CRĂCIUN ȘI ANUL NOU ● TRADIȚII

Sute de colindători pe esplanada Catedralei

TEODORA MIRON
teodora@viata-libera.ro

Cultură și tradiții de Crăciun și Anul Nou, la Galați. Peste 250 de colindători din mai multe localități ale județului, dar și din alte zone din țară s-au aflat, ieri, în procesiunea care a prefațat Sărbătorile de Iarnă.

Alături de colindătorii gălățeni, la cea de-a XXIX-a ediție a Festivalului de Datini și Obiceiuri de Crăciun și Anul Nou „Tudor Pamfile”, manifestare tradițională care se dorește a fi cel mai reprezentativ eveniment

folcloric din județ, privind colindul popular și obiceiurile tradiționale din sudul Moldovei, au fost prezenți și colindători din Mehedinți, Bacău, Piatra Neamț, Vaslui și Botoșani.

Organizat de Centrul Cultural „Dunărea de Jos”, în colaborare cu Arhiepiscopia Dunării de Jos și Consiliul Județean, festivalul își propune să aducă în prim-plan obiceiurile specifice sărbătorilor de iarnă, cu Plugușor, cu măști, urși și capre, cu snoave, urături și colinde, astfel încât tradițiile să nu fie date uitării. Evenimentul a debutat cu o reprezentație

în fața sediului Centrului Cultural „Dunărea de Jos”, iar apoi participanții la festival au plecat în alai către Catedrala Arhiepiscopală, circulația pe strada Domnească fiind închisă.

Ajunse la catedrală, cetele de colindători și urători au fost binecuvântate de ÎPS Casian Crăciun, Arhiepiscopul Dunării de Jos.

Ulterior, fiecare grup a fost invitat să își prezinte obiceiurile și tradițiile din zonele pe care le reprezintă. Astfel, capra, colindele, dar și pocnitul din bici au creat o atmosferă specifică sărbătorilor

de iarnă. Mai mult, spectatorii veniți pe esplanada din fața Catedralei au putut urmări și jocul ursului, obicei adus din județul Bacău.

Trebuie remarcat faptul că fiecare grup în parte avea în componență membri de toate vârstele, lucru remarcat și apreciat atât de gălățenii prezenți la catedrală, cât și de ÎPS Casian.

Festivalul de Datini și Obiceiuri de Crăciun și Anul Nou „Tudor Pamfile” a început sâmbătă seară, când toate grupurile participante au susținut un spectacol la Teatrul Dramatic „Fani Tardini”. ●

www.viata-libera.ro Viata pe scurt
24 ORE SERVAT

Abonamentele se pot face la chioșcurile „Viata libera”, până pe data de 28 a fiecărei luni, sau la factorii poștali.

Abonamentele se pot face la chioșcurile „Viata libera”, până pe data de 28 a fiecărei luni, sau la factorii poștali.

Viata
libera

Economisești

225 lei/an!
Un ziar total.